

- Հ. Եսայի Մզրաքեան 1847-1854
 - Հ. Անանիա Ճելալեան 1854-1860
 - Հ. Օգոստինոս Գույումճեան 1860-1882
 - Հ. Մանուէլ Քաջունի 1882-1903
 - Հ. Վահան Մէհտէրեան 1903-1907
 - Հ. Գրիգոր Ճելալեան 1907-1912
 - Հ. Վահան Մէհտէրեան 1912-1916
 - Հ. Դանիէլ Ստեփանեան 1916-1920
 - Հ. Փիլիպպոս Եսատիկեար 1920-1930
 - Հ. Սիմոն Երեմեան 1930-1931
 - Հ. Գրիգոր Ճելալեան 1903-1907 (ի Գաղըռն)
 - Հ. Վահան Մէհտէրեան 1907-1912 »
 - Հ. Անդրէս Կիւլէսէրեան 1912-1916 »

Երկու առաջնաերը՝ «Ընդհանուր գործակալ վանացս» կը կոչուի՞ բայց կը տեսնենք որ կը զբաղին մերթ Մուլատեան կալուածներով եւս:

Յետ վերջին աշխարհասասան մեծ պատերազմի՝ վանքի և դպրոցին Մատակարարութիւնները կեղոնացան մէկ անձի վրայ, տալով անոր Ընդհ. Մատակարար տիտղոս։ Այս վերջին շրջանէն է որ Մատակարարական Դիւանն ու Պաշտօնարանը կը փոխազդուի Ա. Ղազար։

Սոյն միացման հետեւանքով Մուրատեան մէն մի կալուածի մասնական Գործակալները անցան Բեղհ. Մատակարարի մը հսկողութեան տակ:

Յիշեալ շրջանէն սկսեալ մինչեւ ցայսօր եղած ընդհ. Մատոկարարներն են.

- Հ. Յովսէփ Վ. Մարգարեան 1909 - 1916
 Հ. Աթանաս Տիրոյեան 1916 - 1919
 Հ. Հմայեակ Նարկիլէճեան 1920 - 1923 (ցմահ)
 Հ. Դանիէլ Ստեփանեան 1923 - 1924
 Հ. Բերովբէ Վ. Զբարեան 1924 - 1929
 Հ. Փիլիպպոս Վ. Եսատիկեար 1929 - 1931
 Հ. Կիւրեղ Վ. Քիպարեան 1934 - 1935
 Հ. Տիմոթէոս Վ. Տէր Կիւլեան 1935 - 1936....

ԱԶԴ

Ա. Մեր ՀԱՄԱՅՆՍՊԱՏԿԵՐԻԱՆ մէջ որոշ ուղղութեան մը հետեւելու համար՝ իրրեւ դասակարգութիւն՝ զլխաւոր շրջան ընտրեցինք մէն մի ՏԵՍՉՈՒԹԵԱՆ ՊԱՇՕՆԱՎԱՐՈՒԹԻՒՆԸ, լուս ամբողջական միայար տեղութեան:

Բ. Սոյն գծուած սահմանին մէջ յաջորդական կարգով ու բուսականներով զետեղեցինք բւրափանչիւր պաշտօնէութիւնը, և շանակելով գործող վարդապետներոց Անունները և անձեռու Յաջորդութիւնները:

Գ. ՏԵՍՉՈՒՆ ՄԱՐՄՆՈՅ ԱԲԴՅԱՆՆԵՐ ԵԼԿԱՏՈՎ ԵՆՔ ՀԵԿԵՆԵԿԱՂՆԵՐԻ. ՏԵՍՈՒԾ, ՀՊԳԵՒՈՐ ՀԱյր, ՓՈԽ-ՏԵՍՈՒԾ, ՈՒՍՏՈՄԽԱՎԵԿ, ՄԱՏՈՎԱՐԱՐ (իր ԵՆՐԱԿԱՐԳԵԿ ԱՎՃՈԾԵԿԱՆԵՐՈՎ, զոր օր. ՏԵԼԻԿԻ, ՀՀՐԱՆԵԴԱՎԱՀԻ, ԵԶԸ.) և ԿԱՐԹԻՆ ՈՒՍՈՒցԻչ ՀԱյրեմ:

Գ. Երբ չկ հաջակուած խորագիր մեր յիշնաց պաշտօնալիարոյդ անձի անուն՝ պիտք է ընդհանրապես ենթադրել, որ Տեսուչը և որ գիտուրքեամբ կեղրուեին զայն եւս կը վարէ միանգամայն՝ անձաւը կամ իր մեկ գործակցին ձեռքով միենց ցընթարուքին առանձին պաշտօնէի:

ՊՈՒՐԱՏԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ

P. ΦΩΣΩΡΩ

ԵԼՅԱՆԻ ՄՈՌԵԹԱՑԻ ՊԱԼԱՏԻՆ ՄԵԶ

(ՀԻՆ ՇՐՋԱՆ, 1833-1846)

ՏԵՍԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆՆԵՐ

17

Յ. ԻԳՆԱՏԻՈՍ ՓԱՓԱՇԵԱՆ

1833 ԿՊՐԻԵ 26 ԵՒ ՄԱՅԻՍ 8⁸ — 1837 ՓԵՏՐ. 11

ՀՕԳԵԽՈԾ ՀԱՅՐ

ՀՈԳԵՒՈՅ ՀԱՅՐ

ՕՀԱՌԵՄՆԱՊԵՏ

በፋይ

- ՀԱԳԵԽՈՐ ՀԱՅՐ**

ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ

ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ

ՈՒՍՈՒՑԻՉ

ԱՇԽԱՏԱԽՈՐ ԵՂԻ

 - չ. ՏԻՄՈԹԵԿՈՍ Պէլքսէջնան՝⁵ 1834 Յուլիս 2. – 1835 Մարտ 16. – չ. ՍԱՄՈՒԼԵ
 - ՍԱՄՍԱՐԵՆԱՆ՝ 1835 Մարտ 16 – 1839.
 - չ. Պէջըս ՄԻՒՆԱՍԵՆԱՆ («և զամստիարակ», «վերակացու»)՝ 1834 Յուլիս 2 – 1837 Սեպտեմբեր 15⁶. – չ. ՄԻՔԱՅԻԼ ԶԼՄՊԵՐԿԾՆԵՆ՝ 1837 Սեպտեմբեր 15 – 1839.
 - չ. ՍԱՄՈՒԼԵ, ՍԱՄՍԱՐԵՆԱՆ՝ 1834 Յուլիս 2 – 1839.
 - չ. ՄԻՄՈԴՐ ԵՈՒԼԱՋՆԵՆԱՆ («օգմական»)՝ 1835 Հոկտեմբեր 1 – 1836 Օգոստոս 4. –
 - չ. ՄԻՄՈԴՐ ԹԷՌՈՒՐԵՆԱՆ («զամստիարակ մամկանց»)՝ 1836 Յուլիս 5 – 1837
 - չ. ՄԱՐԴԻՍ ԹԷՌՈՒՐԵՆԱՆ («զամստիարակ մամկանց»)՝ 1836 – 1837 Մարտ 13. – չ. ԹՈՎՄԱՆ ԶԱՄՉԵՆԱՆ Մարտ 10. – չ. ԳՐԻԳՈՐ ԱԼԵՖՈՍՈՆ՝ 1836 – 1837 Մարտ 13. – չ. ԹՈՎՄԱՆ ԶԱՄՉԵՆԱՆ 1836 Օգոստոս 4 – “1837”,⁷
 - ԵՂ. ՅՈՎՃԱՆՆԵՆ (ապա ՍՄԵԿՎԱՆՈՒ) ՈՒՄՈՒՏԵԿԱՄ՝ 1834 Սեպտեմբեր⁷ – 1835 Օգոստոս 2. – ԵՂ. ՄԻՄՈԴՐ ԱԼԻՕՇԵՑԻ՝ 1835 Օգոստոս 2.

ԿԱՐԵՒԹՅՈՒՆ ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Վեն. Միար.» 1936, էջ 102) ժամանակի, և խոստմամբ հասուցանելոյ ամ ըստ ամէ կրկին նուազաւ ի վեց ամսոյ ի վեց ամիս լիրէ Աւստրիական 1417, 14 կանխիկ, ընդ ամենայն 2834, 28, սկսեալ ի 7 Ապրիլի 1834». («Յշատակարան Մ. Ռ. Վրդ. ի»): Այսն պալատին արտաքին տեսքին նկատմամբ անստորագիր նկարագրութեան մը պատճենը կայ, գրուած Սոմալեան Աքբահօր կողմանէ, բայց օրինակուած՝ ձեռամբ «նոտարին» (այսինքն գրագրին): «Գնացի – կ'ըսէ – ի Պատուայ (Սեպտ. 23-ին) յայցելութիւն նորոյ Մուրատեան Դպրոցին, զոր ոչ Դպրոց արժան է կոչել, այլ պալատ չքեղ, զի են ապարանք Ենեպուհոյն Փիզանի Մուէթային, ի բարեշէն տեղուջ քաղաքին. ի միոյ կողմանէ հոսէ վտակն Պուէթայի, ի միւս կողմանէ՝ տեսիլ գեղեցկագուարճ Եւգանեան ըլրոցն, և պարսպի քաղաքին. օգն բարեշունչ և քաջառողջ. ի միջոցի տանն պարտէզ և դաշտավայր ի չափ երից արտավարաց ի գրօսանս և ի խաղարկութիւն մանկանցն, որք կայտուն առ ցնծութեան և առ բարեթախուութեանն վիճակելոյ նոցին». (գր. առ Հ. Կարասկետ Եսայեան, 1834 Հոկտ. 1): Բայց թէ ներքուստ ինչ խնամք թափուած է վրան՝ զանիկա գլորցի յարմարցնելու համար՝ ահա Հ. Իգնատիոս Փափագեան ալ այսպէս կը պատմէ. «Քագմութիւն գործավարաց վաստակին անընդհատ, սկիզբն արարեալ ի նորոգութենէ բնակութեան Սանթօյին, որ առ ժամս նստի ի կողմն բաժնի ծառայից: - Յազատութիւն սենեկաց պալատին ի հաղորդակցութենէ միմեանց՝ գուն գործեցաք բանալ տալ զերիս դրունս ի սրահ հասարակաց: Ամենայն տախտակափեղկք պատուհանաց փողոցակողմանն պալատին՝ նորոգ կազմին. իսկ ներքինքն կարկատին վայելչապէս: Երեքտասան սենեակք տղայոց ի վերին դստիկոնն, որպէս և մերս եօթն ի միջին յարկի՝ չունին պէտս նորոգութեան, այլ մաքրութեան եւեթ, որք դիւրաւ գործին: Կոյնապէս և սեղանատուն, առ նմա լայնարձակ դիւրան, և առընթեր նոցին չորք սենեակք մեծամեծք ի կողմն պարտիզին, որք մարթին լինել ուսումնատեղի և բնակարան, անկարօտ են նորոգութեան: Գլխաւոր և բազմածախ նորոգութիւնն ունի լինել ի վառարանսն խոհակերոցին, որպէս և յերկոսին հողանիստ սենեակսն ի պէտս գործակալութեան, որոց ամենեցուն խնամով միւտ զնէ Վ. Հ. Սամուէլն: — Թուի թէ զգումար միամեայ վարձուց պալատիս ունի տիկինն ծախել ի պէտս այսր նորոգութեան, զոր մտադիւր հրամայեաց առնել գործակալի իւրում ի հաճել զՄիաբանութիւնս: — ի միջոցս պարապոյ Վ. Հ. Սամուէլն հոգայ պատրաստել զկարեւոր կահս սենեկաց և անկողնոց մանկանց, որպէս և տնտեսառնն»: (գր. ի Փատուայի առ Գերադ. Առմատ. 1834 Մարտ 5):

3. Բայց 1834 Սեպտեմբերի 4-ն է «սկիզբն կառուցման Մուրատեան դպրոցին ի Պատուա, ուր այսօր մտին ի բնակել ԺԲ մանկունք ընդ առաջնորդութեամբ Հ. Իգն. Փափազեանց» («Օրագր. 1834-ի»): Վերջնոյս կրկին ընտրութեան պատճառն է՝ որովհետեւ Ապրիլ 26-ի տեսուչ ընտրուելուն յաջորդ օրը կը ստիպուին Պոյիս դրակել գինոք, ուր կը մնայ ատեն մք:

4. Ինքն իսկ Հ. իգնատիոս իր մէկ զրով առ Սոմալեա Աթբան (դր. 1836 թեկտ. 16) տեսչութենէ հրաժարման արդար պատճառները ներկայացուցած առեն՝ կու տայ նաեւ անոր տեւողութեան շուրջ հետեւեալ ծանօթութիւնները. «Ի լրանալ այսր ամի - կ'ըսէ ան - լրանայ և երրորդ ամս անուանեալ պաշտամանս, որ սկսաւ ի 1834 Յունվ.ի, յորում զամիսս ութ ընդ Վ. Հ. Սամուէլին պանդխտեցայ աստ ի պատրաստութիւն կահուց, և զամիսս քսան և ութ կապեցայ ի դպրոցիս»: Աստի կը տեսնենք նաեւ, որ իր ընտրութիւնն ու վերընտրութիւնը դպրոցին պաշտօնական սկզբանաւորութենէն 9-10 ամիս առաջ կատարուած է:

5. Զենք զիտեր ինչ փաստի վրայ Հ. Բ. Սարգիսեան կը դնէ Հ. Մատթէոս Մաղաքեանի անունը (տես «Երկ. Կրթ. Գործ. Վեհ. Միա. Միար.», էջ 103): Փոխանակ Հ. Տիմոթէոս Պէքմէշեանի՝ որ ունի հաստատուն մկանաթբութեալ մանքիս Դիւանին մէջ:

6. Սոմալ. Աբբահայր Հ. Պետրոս Մինասեանի մասին հետեւեալ կերպով կը յայտնէ իր գոհութիւնը, թէ «փառօք պսակեալ ահա զերրորդ ամ պաշտամանն, հանդերձի արդ ուղւոյ լինել է չոռմ»: (Ճր. առ Հ. Աւետիկի Աւետիկիսի. 1837 Աւատ. 15):

7. Ըստ մեկնութեան թուականի արձանագրութեան, ուր կ'ըսուի. «որ ի մետասան ամսոց հետէ կայր ի գպրատան»: («Յիշատակարան»):

6

ՀԱՅՐԴԻՍ ԹԵՈԴՈՐԵԱՆ

1837 ՓԵՏՐՈՒԻԿ 10¹ — 1846² ՀՈԿՏԵՄԲՐԵՐ 2

ՏԵՍԱԿ

ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ

ЧІСЛІЧІСТЬ

Оъшоъзъ

ԱՐԵՎԻ ԵՐԱ ԲԱԼԱՅՐԸ

**ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ**

ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ

ՈՒՍՈՒՑԻՉ

ԱՃԻ. ԵՂԲԱՅՐ

- չ. ՍԱՄՈՒԷԼ ՍԱՄՍԱՐԵԱՆ՝ շար. ց1839. - չ. ԵՍԱՅԻ ՄԶՐԱՔԵԱՆ՝ 1841 ՑՈՒԼԻ.
- չ. ՊԵՏՐՈՍ ՄԻՒԱՍՆԵԱՆ՝ շար. ց1837 ՍԻԿՏԵՄԲԵՐ 15. - չ. ՄԻՔԱՅԻԼ ԶԵՄՊԵՐԵԿ-
ՃԵԱՆ 1837 ՑՈՒԼԻ 7³. - չ. ՊԵՏՐՈՍ ՄԻՒԱՍՆԵԱՆ՝ 1839 ՕԳՈՍՏՈ 30 - 1846.
- չ. ՍԱՄՈՒԷԼ ՍԱՄՍԱՐԵԱՆ՝ շար. ց1839⁴. - չ. ԱՆԹՈՆԻՈՍ ՍՈՅԵԱԼԵԱՆ («ԿՊ-
ԾԱԿԱԼ և ՄԵԺԱԼՈՐ») 1840 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ - 1841. - չ. ԵՍԱՅԻ ՄԶՐԱՔԵԱՆ՝ 1841
ՕԳՈՍՏՈ 22-1846.
- չ. ԹՈՎՄԱՆ ԶԱՄՉԵԱՆ՝ 1837 ՓԵՄՐՈՒԱՐ 10-1839 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 9. - չ. ԵՍԱՅԻ
ՄԶՐԱՔԵԱՆ (և «ՂԱՍՏԻԽԱՐԱԿ») 1840. - չ. ՍՏԵՓԱՆ ԵՎԶՋԾԵԱՆ («ՎԱՐԺՎԱՎԵ-
Տ և ՂԱՍՏԻԽԱՐԱԿ ՄԱՅԼԿՈՎՅԱ») 1845 ՕԳՈՍՏՈ 31 - 1848 ՑՈՒԼԻ 16.
- ԵԴ. ՍՏԵՓԱՆՈՍ ՈՒՄՈՒՏԵԱՆ⁵ 1840 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ. - ՆՈՐՅՈՒ 1841 ՄԱՅԻՆ - 1856
ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ.

ԿԱՐԵՔԱՅԻ ԽԼԻՆՈԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

«Հետ հանդիսի հիմնարկութեան Գերպ. Սոմ. օծեալ զվէմն հիման և գետեկեցին ի ներքոյ ուր աւագ դուռն շինելոց էր, և ի մէջ վիմին ամփոփեցին տփով այլ և այլ յիշատակս և զրամս ինչ թաշ գաւորաց ժամանակին և արձանագիր ի մազաղաթէ»։ Դժբախտաբար այս ամէնը ի զուր անցած են, որովհետեւ հազիր պատերն սկսած են բարձրանալ՝ ծայր կու տան աւստրիական պահանջները, որոնք ի վերջոյ անուզրակի կը ստիպէն Մուրատեան Վարժարանը Փարիզ փոխադրել։

2. Կարենոր է 1843-1846 շրջանին համար նկատի ունենալ, որ Մուրատիկան Վարժ.ի Տեսչական Մարմինը որպան որ իր պաշտօնին մէջն է ի Փատուա, բայց աշակերտները այն ինչ աւարտած իրենց ուսումները՝ տարեվերջին կը մեկնին անկէ: Այնուհետև դպրոցը սպասման դիլք մը կը բանէ այլեւս աւստրիական պահանջներուն դիմաց. «Փակ է ցայսօր՝ կը գրէ Սոմալեան Աբրահամյր՝ զի մնայ որոշ ինչ վճռոյ ի Վեննայէ յաջ կամ յահեակ»: (գր. առ Հ. Ներսէս Սարգիսեան և Հ. Գրիգոր Աղեփսէն, 1845 Յունուար 17): Փակ է դպրոցը, բայց ոչ պաշտօնապէս. աննպաստ պարագային անիկա պիտի փոխադրուի ֆարիզ. իսկ Փատուայի եկամուտները ապահովելու համար վանքէն լուրջ նախահոգութիւններ կը կատարուին ծածկապէս, այն աստիճանի՝ որ «կրկին տէրութիւննքն՝ Օսմաննեան և Գաղղիայն գօտէպանդեալ իմն են պաշտպան կալ նմին, եթէ յանկարծ ճիշ ինչ հնչեսցի ուստեք ի խափանումն. (Նմիկ. Գերապ. Սոմ.ի առ Հ. Վարդան Շիշմաննեան, 1845 Դեկտ. 6): Ապագայ Փարիզեան Վարժարանին նախապատրաստական շրջանը արդէն 1844-էն կը սկսի, երբ Եեպտ. Զ-ի Վարչական Ժողովը կը հաղորդէ՝ որ եկեր է «գարձեալ խօսք վասն շարունակելոյ գրաստիարակութիւն և զմատակարարութիւն Մուրատ. Վարժարանին», և կը յաւելու՝ «զոր դադարեցուցեալ էաք» (Ժող. Ալճ.): Իրողութեանս գործնական արդիւնքը կը սկսի անմիջապէս տեսնուիլ յաջորդ տարի, երբ կը հաւաքուին ի Պոլիս նոր աշակերտներ, որոնք «ինսամեսցին այդր առ ժամանակ մի ի հաշիւ Մուրատեան Վարժարանին». (Նմիկ. Գերապ. Սոմ.ի առ Հ. Գերորդ Հիւրմ. 1845 Մայիս 9): Միւս կողմանէ ապահովուած է Մուրատեան Վրժ.ի անկախութիւնն ու ապահովութիւնը Գաղղիոյ կողմանէ՝ Արտ. Գործոց Կախարար Տաշատել-ի 1845 Մայիս 19 թուակիր պաշտօնագրով. ոչ մէկ ջանք իննայուած է Միաբանութեան կողմանէ՝ ի նպաստ մեր կրթական գործին հետզհետէ պետական վճիռներ ձեռք ձգելու: Ահա կը գրէ Գերապ. Սոմ. առ Հ. Ներս. Սարգիսեան (1846 Յունվ. 9), թէ «քողոք մեր առ Կայսրն վասն Մուրատեան Վարժարանին չեղեւ ընդունելի, վասն որոյ և մեր զմերն հոգացաք և ծանուցաք զետութեանս զիոխադրութիւնն նորին ի Փարիզ»: Այս թուականիս է արդէն, որ Լուի Ֆիլիպ 1846 Յունիս 11 թուակիր երկրորդ վերջնական հրովարտակով մը կը ճանչնայ Մուրատեան Վրժ.ի ազատ մատակարարութիւնը միաբանութեանս կողմանէ, և կը հաստատէ Վրժ.ին փոխադրութիւնն ի Փարիզ: (Ասացին հրովարտակին բուշակնեան և 1846 Ապրիլ 23):

Այնու հանդերձ՝ 1845 թուիս 2-ին՝ Մուլատեան Վարժարանի խնդիրը ժողովի կը հանուի և կ'ըլլան կարծիքներու փոխանակութիւն և տեսութիւններ. «Այս բազմապատիկ քննութեանց և խօսից, եթէ արդեօք զարդիս փոխադրել պարու իցէ ի Փարիզ գնոյն վարժարան, եթէ յետ այս-չափ ամաց սպասել տակաւին վերջին վճռահատութեանն Աւստրիոյ վասն ազատութեան կամ ոչ, նորուն վարժարանի»՝ քուէից մեծամասնութիւնը (17 այս և 5 ոչ) փոխադրութիւնը կ'որոշէ. (Ժող. Արձանագրութիւն): Գերապ. Սոմալեան ալ իր կարգին այս ամփոփումը կը փութայ արձա-նագրել իր անձնական «Քեար որականներ»ին մէջ միեւնոյն օր:

3. Հաւանօրէն կը տեսէ մինչեւ 1839 թուականը, քանի որ նոյն գործով կը յիշատակուի Հ. Միքայէլի անունը՝ նաեւ 1838 Մայիսին:

4. Ըստ Սոմակեան Աբքահօր մէկ թղթոյն, (գր. 1839 Յուլիս 24), Հ. Վարդիս կը վարէ այս թուականին, թերեւս Սամսարեանէ կերջ մինչեւ 1840, նաեւ վարժարանին մատակարարական գործերը:

5. Եղ. Յովհաննէս Ումուտեանն է, որ 1838-ին սքեմատորուելով կը կոչուի Եղ. Ստեփանոս:

ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ

Φ Θ Υ Φ Τ Σ

ԳՈՆՍԵԿԻ ԱՊԱՐԱՆՔԻՆ ՄԷԶ

(Հին Շրջան. 1846-1870)

6

Հ. ԱԿՐԳԻՍ ԹԵՌԴՈՐԵԱՆ

Հոդ. 1846 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 25 — 1855 ՄԱՅԻՍ 1

ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ

ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ

- Հ. ՅՈՎԱՆՆԻԿՍ ՍՈՐԿՈՒԺԵԱՆ՝ 1846 չոկտեմբեր 25 – 1848 Յուլիս 16.
- Հ. ՄՏԵՓԱՆ ԵԱԶԲԾԵԱՆ (և «Պաստիարակ մամկտոյթ»)՝ 1846–1848 Յուլիս 16. –
- Հ. ԳԱԲՐԻԵԼ ԱՑՎԱԶՈՎՎԱՐԻ (և «Պաստիարակ»)՝ 1848 Յուլիս 16 – 1855.
- Հ. ՅՈՎԱՆՆԻԿՍ ՍՈՐԿՈՒԺԵԱՆ 1846 չոկտեմբեր 25 – 1848 Յուլիս 16⁴. – Նոյմը («Գործակալ իրաց վաճաց»)՝ 1848–1850.
- Հ. ՄՏԵՓԱՆ ԵԱԶԲԾԵԱՆ («Վարժապետ») շար. ց1848 Յուլիս 16. – Հ. ՏԻՄՈԹԵԼՈՍ ԹԵԿՐԵԱՆ՝ 1846 Նոյեմբեր 21⁵ – 1848 Յուլիս 16. – Հ. ԱՄՐԱՌՈՍԻՈՍ ԿԱԼՖԱՑԵԱՆ՝ 1848 Յուլիս 16 – 1855. – Հ. ՊԵՏՐՈՍ ՄԻՒԱՍԵԱՆ՝ 1854 Օգոստոս 12 – 1854 Նոյեմբեր 9. – Հ. ՎԱՐԴԱՆ ՇԻՀՄԱՆՆԵԱՆ (և «Բնկող»)՝ 1855 Մայիս 14 – 1857 Օգոստոս 12. թվ. ՄՏԵՓԱՆՈՍ ՈՒՄՈՒԺԵԱՆ՝ շար. ց1856 Գեկտեմբեր. – Եղ. ՕԻՈՍՏԻՆՈՍ ԾԻԱՆԻ՝ 1856 Գեկտեմբեր – 1857 Յուլիսար 7.

ԿԱՐԵՒԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Լոնտրայի անունը թերեւս աւելի արդիւկ էր: Այս տեսակէտով կը մը երեւնալուն, ինչ որ օրուան ծանր կացութիւնն ինքնին ստեղծած էր: Այս տեսակէտով կը մը զիշուի նաև Անգղ. Հիւպատոսի մը զիրը, թէ ի հարկին կարելի է Մուրատեան դպրոցը Եօնիաշի կղզին փոխադրել («Սեցբ օրինականք», 1844 Փետր. 1): Կը պատմուի նոյն իսկ Լուքայի կան կղզին փոխադրել («Սեցբ օրինականք», 1844 Փետր. 1): Կը պատմուի դուքսին Ս. Դազմառու տուած այցելութենէն հետաքրիստական դրուագ մը, որ կը պատճի դուքսին Ս.

1843 Սեպտ. 12-ին. սա հրապուրուած մերայնոց ազնիւ ընդունելութենէն ու տեղեկութիւններէն՝ մինչեւ անգամ կը «խնդրէ ուսուցիչ զոք ի Վանացս Հայերէն լեզուի վասն իւր»: (Հետագայ շրջաններու վաւերագիրք կը հաղորդեն՝ որ փափազը կատարուած է, և Հ. Ստեփան Եսազբեան քանից դքսական պալատին մէջ իբր ուսուցիչ ապրած է): Փոխադարձաբար Վարդապետներն ալ օգտուելով Գուքսին ցոյց սուռած մոերմութենէն ու բարեացակամ տրամադրութիւններէն՝ կը համարձակին իր առջեւ զննել Ուխտիս ճգնաժամային կացութիւնը, ըսելով որ դպրոցին անկախութիւնը վրանգուելու պարագային «արդեօք կարելի՞ է զնոյն զտանել մեզ ազատութիւննեթէ յանկարծ կամբցիմք գալ ի սահմանս տէրութեան ձեռոյ»: (Եւլի. Առմ. Արքահոր առ Հ. Ցովի. Արդիութեան 1843 Սեպտ. 13: Կաեւ առ Հ. Անտոնիոս Առքիւթեան, 1843 Սեպտ. 26): (Լուրքա Թոսգանեայի մէջ մայրաբաղաբն եր համանուն իմքնավար պետորեան մը՝ որ տեւեց մինչև 1847 բուշական):

Ինչպէս կը տեսնենք՝ ասոնք կը ցուցնեն սոյն ծանր օլելուն մէջ ապրող Ախիթարեան Հայրերու հոգեանական վիճակը:

Անտեղիտալի է Վիեննայի վճիռը, և ձեռնունայն վանք կը դառնան Հ. Սարգիս և Հ. Ցովհաննէս։ Դարձեալ կը գումարուի ժողովը և կը սահմանուին նոյն երկու Հայրերը՝ որ այս անգամ նախ Լոնտրա երթան՝ պաշտպանութիւն խնդրելու, և յետոյ անցնին Փարփա՞կ՝ «զննել զերակս զալդիացւոց Պետութեան թէ կայցէ՞ նա մեզ պաշտպան, և ի լինել հարկի անդր փոխազրելոյ զդպրոցն, տացէ՞ մեզ տեղի և ազատութիւն ըստ բանի»։ («Անցը օրականք», 1844 Ապրիլ 14)։ (ասոր յարակից խնդիրներէն մաս մը՝ տես Մուր. Վարժ.ի Փառուա, 1837-1846ի Տարեկանը՝ Դանութ 2)։

2. Գանուած է 392,000 ֆրանքի, իսկ նորոգութեանց ծախսերովը կը բարձրանայ մինչև 500,000-ի։ Սոյն շէնքին նկատմամբ, որ հասցէ ունի 12, Rue de Monsieur, կը զրէ Հիւրմ։ Աբբանայր Փարլիզէն առ Հ. Սրապիոն Պուրիսեան։ «Ի վեր քան զակնկալութիւնս զոի պալատ ամենափառաւոր և յարմար յոյժ բատ ամենայնի ի դպրոց»։ (առ. 1846 Ակադեմիք, 17)։

3. Թէոդորեան այս միջոցիս այլեւս ոչ լոկ Տեսուչ Ռափ. Վարժարանի, այլ Միաբանութեանս Աթոռակալն ըլլալով հանդերձ (լինտրուս 1846 Յուլիս 4-ին) կը ստանձնէ միանգամայն Փարիզու նորաբաց Վարժ.ին վարչութիւնը՝ նախ այդ Կրկնակի հանգամանքովը 7 տարի, և ապա 3 տարի ալ լոկ վարչի պաշտօնով կը շարունակէ: Ի սկզբան քրո-rettore = Փոխանակ - Տեսչի կը նշանակուի՝ իբրև առժամանակեայ ցնոր ընտրութիւն տեսչի, քանի որ ինքը Աթոռակալ էր: Հետեւեալ պաշտօնագիրը կ'ըսէ. «Ուզգիչ գպրոցիդ առժամանակեայ, այն է, քրո-rettore, եկեսցէ ընդ հուս Աթոռակալն մեր Վ. Հ. Սարգիս, որոյ տեղեակ գոլով և ծանօթ ամենայնի տեսեալ զհաշիւ զելից զմտից Դպրոցիդ և զդրամականսն ամենայն, ի կարգի եղեալ և զկարգ գպրոցիդ, զարցի այսրէն, մինչեւ իմ դարձեալ ի Հռոմայ խորհեսցուք յայնժամ զայլ ոք հաստատագոյն կարգի Ուզգիչ».

Նմկ. Հիշրմ. Արքանոր առ Հ. Աղեքս. Պէջիկրազլեան, Հ. Յովհ. Սորիկունեան, և Հ. Սակի. Յազրական, 1846 Յուլիս 16): Այդ ձեւ անուանումը կը կրկնէ նաեւ Հ. Յովհ. Սորիկունեան առ Աթոռակայր զրած իր պատասխանին մէջ՝ ըսելով, «թէեւ յաւաքելն զնա այսր Prorettore անուանեալ էիք զնա»: (գր. 1848 Կոյ. 5): Արքեմի սոյն սկզբնական շրջանին Հ. Սարգսի պաշտօնը ուրիշ բան չէր՝ բայց եթէ — ըստ Գերպ. Հիւրմիւզեանի խօսքերուն — «ի կարգի զնել ընդ Վ. Հ. Յովհաննու զդրամական իրս զպրոցիդ և նողոպերել զմեզ և զպրոցդ ի մեծէ անձկութենէ բրամոյ յոր կայն»: (գր. առ Հ. Յովհ. Սորիկ. և Հ. Ս. Եազրակ., 1846 Յուլիս 31): Եւ ոչ բրաւասութիւն տրուած է գեռ իրեն՝ ինքն իր կողմանէ միջամուս ըլլալու վարժարանին ուսումնական ընթացքին. «Յուսումնական կարգաւորութիւնս զպրոցիդ չունի իշխանութիւն խառնելոյ ամենեւին, բայց որչափ գուք ինքնին եթէ հաճեսչիք հարցանել ինչ նմա խորհուրդ»: (Անդ). Երեմի ահա սահմանը գծուած է: Քանի մ'ամիս վերջն է որ Հ. Սարգսի կը տրուի Տեսուչ տիտղոսը արակից բոլոր իրաւասութիւններով. Նմկ. Հիշրմ. Արքանոր առ Հ. Սարգիս, 1846 Հոկտ. 29):

4. Նաեւ այս թուականիս՝ Վարժարանի տեսչին կը յանձնուի հոգալ «Զամենայն դրամական բան և զհաշիւս ելի և մտի», ու կը պատուիրուի իրեն՝ թէ Միաբանութիւնը «զհամարսն ի ձէնջ փայն խնդրեսցէ յայսմհեաէ»։ (Նմկ. Հիւրմ. Արքահօր առ Հ. Սարգսի, 1846 Հոկտեմբեր 29):

9

ՀԱԳԱՅԻՆ ԹՐԵԱՆՑ

1855 ԿՈՅԵՄԲ. 12 — 1858 ԴԵԿ. 9 (ՑՄԱՀ)

- Հ. ՏԻՄՈԹԵԿՈՍ ԹՆԿԲՐԵԱՆ՝ 1856 Սեպտեմբեր 11¹.
 Հ. ՔԵՐՈՎԹ ԻՖՐԱՋԾԵԱՆ՝ 1855 Մայիս 14 - 1860 Օգոստոս ².
 Հ. ԱՆԱԽԻՆ ՃԵԼԱԼԵԱՆ՝ 1858 Փետրուար 12.
 Հ. ՑԱԿՈԲՈՍ ԻՒՍԱՎՆԵՐՑՆԵՐ՝ 1856 Յուլիուար 2 - 1857 Դեկտեմբեր 10. - Հ. ՍՈՒ-
 ՔԻԱՍ ՊԱՐՈՒՆԵԱՆ («ԲԱԼՈՊ»)՝ 1857 Յուլիս 29 - 1864 Յուլիս 10. - Հ. ՎԱՐԴԱՆ
 ՇԻՇՄԱՆԵԱՆ՝ շաբ. ց1857 Օգոստոս 12. - Հ. ԳՐԻԳՈՐԻՒՄ ՄԵՐԺԱՆԺԵԱՆ՝ 1858
 Ապրիլ ³ - 1860 (ԲՐԱԴԻ. ԺՈՂ.):
 ԵԴ. ԱՐՄԻՆ ԹՆԿԲՐԵԱՆ՝ 1855 Դեկտեմբեր 14 (?) - ՆՈՅՅԵՐ՝ 1857 Յուլիուար 7 -
 1857 Յուլիս 29. - ԵԴ. ՅՈՎԱՆԻՔ ՇԻՇՄԱՆԵԱՆ՝ 1857 Յուլիս 29 - 1862 Յուլիուար 20.

Աշխ. ԵՂԲԱՅՐ

سہیونہ

- ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ
ՈՒՍՈՒՑԻՉ

Աշխ. Եղիբար

ԿԱՐԵՒՈՐ ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

2. Յատուկ անուանում մը չիկայ, բայց ինքսիրս զի շաօղպեր որք չե շարգագ «Ե գոյ» և բայս և տեսի վառքիցըն»։ (Փող. Ալբ.)։

ի գասառութեան ը ասու զ 1858 Մայիս 15-ին, բայց Երկար ատեն մը կը յետաձգուի մեկ-

մասսացէ». (գր. առ Հիւրու. Արք. 1880 թ. համար 11 կազմի 11 էջին) Այս տեղում կա նաև, որ Հ. Գրիգ. Մերձաննեան Փարփակ իրենց բոված

4. Հ. Ուսկիայէլի նամակը ու 1857 թուականին. (գր. 1857 թուականին, բայց դեռ որեւէ պաշտօն մը չէ յիշատակուած այս թուականին. Առաջին համար 4):

նուան տակ առժամեայ վարիչ մը սահմանել Մուրատեան Վարժարանի՝ հանրութեան առջեւ։ Այս պարագաներուն տակ էր որ կ'ընտրուէր Հ. Օքսենտիոս՝ Փոխ-Տեսուչ Մուրատեան Վարժարանի։ Պաշտօնական ձայնը հետեւեալն է. «Դարձ Վ. Հ. Դեւոնդեայ Տեսչի Վարժարանիդ այսրէն վազ իսկ որոշեալ գոլով, որպէս գիտէք, ճողովս մեր փոխանակ նորա կարգէ զբեզ առ այժմ Փոխանակ Տեսչի (Vice - Directeur) յանձն առնելով ի Քեզ զՏեսչութիւն վարժարանիդ և զմատակարարութիւն նորին, և զբեզ ինքն ճանաչէ պատասխանառու բարեկարգութեան և բարեյարմար ընթացից նորին և դաստիարակութեան մանկառոյն»։ (Նմկ. Հիշրմ. Արքահօր առ Հ. Օքսենտիոս, 1861 Սեպտեմբեր 29): Կը ճանչցուի ուրեմն Տեսչի բոլոր իրաւասութիւններով, որով «ինքն է երաշխաւոր ամենայնի առաջի Միաբանութեան»։ (Նմկ. Հիշրմ. Արքահօր առ Հ. Գրիգորիս Մերձանձեան և Հ. Առշիան Պարոնեան, 1862 Յուլիս 16): Անկէ վերջ «Փոխատեսուչ»-ինչպէս կը կոչուի շատ անգամ – յաճախ «Տեսուչ» անուամբ եւս յիշատակուած է թէ պաշտօնական և թէ անպաշտօն թղթակցութեանց մէջ։

Թէ անիկա միջտ պատասխանատու զլիսաւոր վարիչ ճանչցուած է փոխաւեսուչ պաշտօնական տիտղոսին տակ իբրեւ Տեսուչ վարժարանին՝ վիաստեր կան իր մէն մի տարիներէն, զոր օր. Հիւրմիւղեան Աբբահօր նամակներէն՝ Առ գերադ. Եղուարդ Հիւրմիւգ, 1861 Նոյեմբեր 25. Առ Հ. Պետրոս Մինասեան, 1862 Յուլիս 14. Առ Հ. Գրիգորիս Մերձաննեան, 1863 Մարտ 15. Առ Հ. Օքսենտիոս, 1864 Փետրուար 22: Հուսկ' ահա շատ փաստացի յայտարարութիւն մը. կը գրուի իրեն. «Պաշտօնարարք ի վարժարանիդ... ամենեթին ընդ Քեւ, և ըստ կանոնին տուելոյ Տեսուչն է զլուխ ամենայն պաշտօնատեարց դպրոցին և երեսփոխան Աբբային և ժողովոյն Խնամակալաց, վասն որոյ հրամանաւ և գիտութեամբ նորին գործեսցին ամենայն ինչ ի վարժարանի». (Նմէ. Հիւրմ. Աբբ.ի առ Հ. Օքսենտիոս, 1863 Փետրուար 18):

Օրինակիս մէջ յիշուեցաւ «ԽՆԱՄԱԿԱԼՈՅ ԺՈՂՈՎ» մը, որ 10 ձեռնհաս անձերէ բաղկացած էր 1843-ին՝ որոշողութեամբ Ռւխտիս Վարչ. ժող.ին: Տրուած է իրեն Յունկ. Յ-ին ասանձին կանոնադրութիւնը: Նպատակն էր « հաստատութիւն ուղիղ կարգաց և ի բարւոր յառաջադիմութիւն վարժարանաց երկոցունց, առ ի ժամանել ի ցանկացեալն վախճան որ է լուսաւորել զազգն յամենայնի»: Այս ժողովը տեւած է մինչեւ 1846. անկէ յետոյ անձերու սակաւութեան կամ պարագաներու բերմամբ հետզհետէ անցած է նախ Վարչ. ժող.ին, ապա Տէսուչներուն. երբեմն ալ փոփոխութիւններով կոչուած է Հոգաբարձուազ ժողով, և հուսկ՝ Շըշուշնական ժողով:

Հ. Օքսենտիք վարչութեան ժամանակ յիշատակելի դէպք մը տեղի կ'ունենայ: Օսմանեան կառավարութիւնը կը պատուէ Մուրատեան Վարժարանը. «Թերեւ ընթերցայք - կը գրէ Հ. Օքսենտ-յօրագիրս Պօլսոյ ի հայ, տաճ. և զաղ. մեծարեալ այս առաջին անգամ զԱւզդիչ և զԱւուցիչ Վարժարանին օսմանեան պատուանշանօք Մէճիտիէի»: (գր. առ Հիշրմիզգեան Արքահայր, 1864 փետրուար 13): Քիչ մ'աւելի մանրամասն կը գնէ Հ. Գրիգորիս Մէրմաննեան, թէ «առաջարկութեամբ Օսմանեան Դիսպանին... այսր առաքին ի Պօլսոյ Մէճիտիէ առ մեզ չորեցունց». զՉորրորդ աստիճան առ Վ. Հ. Օքսենտ և զՃինգերորդն առ մեզ երեցունց (որոնք են Հ. Պետր. Մինասեան, Հ. Գրիգ. Մէրմ. և Հ. Սուքիս Պարոնեան) և այլոց երից արտաքին վարժապետաց»: (գր. առ Հիշրմ. Արքահայր, 1864 Յունուար 27):

2. Փուլականս համաձայն է Հիւրմիզեան Աքբահօր նամակին. (գր. առ Հ. Մաղարիխա Յովհանն և իսկան, 1865 Օգոստոս 11): «Հ. Օքսենտիոս որ կատարեաց զահմանեալ ամս տեսչութեան իւրոյ» (Նմկ. Հիւրմ. Աքր. առ Հ. Աղեքս. Պէջիկրաշեան, Բարիդ 1865 Յուղիս 26)՝ ճիշդ նոյն օրը Պոլիս կը մեկնի, միասին տանելով աւարտավարժ աշակերտներն ալ: Հոն կը մնայ՝ ի բուժումն իր տկարութեան, որմէ շատ կը նեղուէր ի Բարիդ: Վարժարանին առժամկայ վարչութիւնը՝ մինչեւ ցնոր ընտրութիւն՝ կը յանձնուի Հ. Հմայեակի, որ արդէն կարգուած էր Փոխ-Տեսչին «ձեռնտու և սատար և օգնական յամենալին»: (Նմկ. Հիւրմ. Ալբահօր առ Հ. Օքսենտիոս, 1865 Ապրիլ 2):

3. Ըստ պարունակութեան իր նամակին, (գր. առ Հիւրմիզղեան Արքանայր, 1861 Կոյենիցեր 16), ուր կը յիշատակուի նաեւ Ուսումնապետ Կարգուած բլլալը:

4. Գլխաւոր մատակարարութիւնը Հ. Օքսենտին յանձնուած է, իսկ մասնականը՝ Հ. Գրիգորիսին ըստ հետեւեալ հրահանգին, զոր առաջնոյն կը հաղորդէ Հիւրմ. Աբբահայր այսպէս. «Ի Քեզ յանձն է զլխաւոր կամ հանրական մատակարարութիւն զրամական իրաց Վարժարապետ, որպէս Հ. Գրիգորիսի մասնականն, և ի Քէն պահանջեսցին հաշխաք». (դր. 1861 Սեպտեմբեր 29): - Այս մասին տես նաեւ Ծանօթ. 1:

5. Յետ պաշտօնական աւարտման՝ դեռ Բարիք կը մնայ « ցվերջ տարւոյս », որ և կ'երկարաձգուի մինչեւ յաջորդ Մարտ, վերջացնելու համար Պետական Մատենադարանին մէջ իրեն յանձնուած գործը. (Նմկ. Հիւրմ. Արքահօր առ Հ. Պետր. Մինասեան, 1864 նոյեմբեր 10), « զի աւարտեալ զցանկ հայ գրչագրաց գրատան քաղաքին՝ առցէ զվարծ աշխատութեանն ». (Նմկ. Հիւրմ. Արքահօր առ Հ. Օբսենտիոս, 1864 օգոստոս 22):

6. Հստ դիւանական թղթոց՝ հաւանօրէն Մայիսին է որ Բարիզ կը մեկնի

9

Հ. ՀԱՅԵԱԿ ՊԱՊԻԿԵԱՆ¹

1865 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 22 — 1870 ՅՈՒԼԻՍ 24

ՀՈԳԵԵԿՈՐ ՀԱՅՐ	չ. ՊԵՏՐՈՍ ՄԻՒՆԱՍՆԱՆ՝ շար. ց1861 օգոստոսի 15 (ցամո):
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ	չ. ԳՐԻԳՈՐԻ ՄԵԽՋԱՆՃԵԱՆ՝ շար. ց1873:
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ	չ. ԱԼԵՔՍԻԱՆՈՍ ԳՐԻԳՈՐԵԱՆ՝ 1865 սեպտեմբեր 11. – չ. ՍԱՄՈՒԷԼ ԳԱՆԹԱՐԵԱՆ՝
ՈՒՍՈՒՑԻՉ	1867 սեպտեմբեր 9.

ԿԱՐԵՒՈՐ ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

1. Հ. Օքսենտիոսի մեկնումն շատ քիչ օրեր յետոյ, այն է՝ Հ. Հմայեակի տոժամհայ Փռ-խանորդութեան առջի օրերուն՝ տեղի կ'ունենան նշանակալից զործեր ի նպաստ Փարիզեան Վար-ժառանին և ի պատիւ Միխիթարյա Տանը:

Խաղողութեամբ կը պատկուիր 1865 օգոստու 11-ի և 12-ի մրցան, և Աբբասանիք ուրախութեամբ՝ կ'աւետէ անմիջական թղթակցութեան մը պահուն առ Հ. Աթանաս Ազարեան՝ գրելով այսպէս. «Ի բարիզ յաջողութեամբ վճարեցի զգործս իմ, նորագոյն չնորհս ընդունելով ի տեսչութենէ տեղույն՝ կարելոյ զընտիրս և զարժանաւորս յաշակերտաց վարժարանաց յղել ի համալսարանս ի բարձրագոյն ուսմունս, և ի կատարածին նոցա զտիփլում որպէս զաշակերտս այլոց բնիկ վարժարանաց տեղույն» . (գր. 1865 Սեպտեմբեր 14): Իսկ Հ. Անանիս Ճելալեանի կ'ըսէ, թէ «Քաղում մարդասիրութեամբ ընկալան զիս պաշտօնեայք պետութեան և հաճեցան ի կատարել աբբասիք ամբարտական կարգ զպատուանշան լեզէոնական պատույն» . (գր. 1865 Սեպտեմբեր 15): Իսկ առելի հետաքրքրականը հետեւեալ վաւերաթուղթն է, ուր՝ բաց ի մանրամասնութիւններէ յաջողութեանց շուրջ՝ կը հաղորդուին Պետութեան կողմանէ եղած պատուաբեր նուէրներ Վանքիս

գրատան և այլ շքանշաններ Հիւրմիւզեան Աբբահօր. վերջինս կը զրէ այսպէս. «Ի Բարիզ յաշղողեցաւ մեզ խնդիրն զոր արարի վասն անցանելոյ աշակերտացս վարժարանաց մերոց յուսումն բարձրագոյն գիտութեանց ի համալսարանս նոցա՝ առանց նախընթաց ընդհանուր քննութեան. և ի կատարումն գիտութեանց զոր ուսանիցին՝ ընդունել զՏիվլում: Գիտուարին էր արդարեւ խնդիրն հակառակ և եղծիչ օրինաց նոցա, և ինքեանք իսկ Գաղղիացիք անհնարին ասէին զոլ զշնորհն. բայց Հազարապետն մեծ Տէրութեանն Լիւի գրեաց առ իս' զի զիջաւ կայսրն առնել Ձեզ զշնորհդ զայդ, և յորժամ Տեսուչ վարժարանին առաջարկեցէ զոր յաշակերտաց իւրոց՝ ընկալցի վազվազակի երիշաղան տիրումի Պաշիւթեան, որպէս տուան պատանոյն Շաշեանի որդույ Թումասայ եղբօր Մանուէլ Աղայի. այլ զգուշացան տալ հրազարտակ յայտնապէս և հրազարակաւ եղծիչ օրինաց իւրեանց: Յաւելին տալ և զիրս բազումս ի տպագրելոցն ի կայսերական տպարանի և այլուր ի հաշիւ. Եւս և հրաման տպագրելոյ ի մեր լեզու՝ գերկասիրութիւն ինքնակալին Կաբուլէնի, այն ինքն է Վարք Յուլ. Կեսարու: Յետ ելիցն իմոց ի Բարիզէ յաւել Հազարապետն մեծ յղել զերկրորդ աստիճան լեզէնական պատուանշանի՝ զոր մեր չէր խնդրեալ: Իսկ Հազարապետն Հասարակաց կաց կրթութեան ինքնին ետ զպատիւ Ռ'օֆիցիէր տը Սորպոն» (գր. առ Հ. Յովհանն. Սորկուան, 1865 Նոյեմբեր 26): Վերջիններուս մասին կը զրէ Հ. Հմայեակ, թէ «յանցելում հօթնեկի ընկալաք յանուն Աստուածապատիւ Զօրդ ի Հազարապետէն Հասարակաց Ուսմանց զվկայագիր անուանակոչութեանդ Օֆիցիէր դ'Ինստրուկցիա հանգերձ փոքրագիր շքանշաւ, զոր առաքեցուք պատեհաւ, որպէս զնամակ հազարապետին և զցուցակ մատենիցն չնորհելոց ի նմանէ առ գրատուն վանացու» (գր. առ Հիւրմ. Արք, 1865 Հոկտ. 27):

Հիւրմիւզեան Աբբ. այս երկրորդ անգամն է ուրեմն որ Գաղղիոյ Տէրութեանէն կը մեծարուի պատուանշաններով. (առաջին աստիճանը Կ'ընդունի 1846-ին, այն է՝ Փարիզու մէջ Մուր. դպրոցի բացման տարին՝ Լուի Ֆիլիպէն): Հմանապէս Հ. Հմայեակ Պապիկեան՝ վերջին առթիւ Օֆիցիէր Ռ'անուանուի. (Յմկ. Հ. Հմ. Պապիկեանի առ Հիւրմ. Արք. 1865 Սեպտ. 7): Իսկ Յուլիս Կեսարու պատութիւնը Հ. Աբբահօմ Ճարեանէ գրաբար թարգմանուած՝ լոյս կը տեսնէ 1867-ին Ա. Ղազարու տպարանէն՝ մեծագիր և ամենաշքեղ հրատարակութեամբ:

2. Թուականիս ընթացքին՝ գետ կը շարունակէ վարժարանը, ապա կը յաջորդէ գագար մեր կրթական գործունէութեան՝ Գաղղիոյ բազարական ծանր կացութեան պատճառաւ, ու կը սպասուի բնականոն վիճակի վերագրծին: Յետ երկու տարիններու՝ տեսնելով որ ի զուր է սպասել, որով և աւելորդ «յերկարել զփակումն վարժարանին», ուստի ի Ա. Ղազար ժողովական խորհըրդացութեամբ մը կ'որոշուի «յաւելու առ այժմ ի Ռափայէլեան Վարժարանի աշակերտու յանուն և ծախիւք Մուրատայ». (Ժող. Արք. Նիստ 1873 Յունուար 4-ի): Հարցը քայլ առ քայլ կը դիմէ իր վերջնական լուծման. ամէնքը կը փափագին գէթ այդ ձեւով օր առաջ վերաբացուած տեսնել Մուր. Վարժարանը: Անոր վերածնունդը այլեւս կը գուշակուի նոյն ինքն Ռափայէլեան Վարժ. ինչ: Հուսկ՝ Վանական ժողովի կը հանուի խնդիրը ու կ'ըլլան գաղափարներու փոխանակութիւններ ու տեսութիւններ, և շատերու տեսակէտը կ'ըլլայ երկու վարժարանները ի մի ձուլել: Բայց որովհետեւ խնդիրը շատ ծանր ու միանգամայն փափուկ է, լաւագոյն կը համարուի յանձնել Առաջիկայից՝ «առանձինն խորհել և խորհրդակցիլ զպատշաճիցն և զյարմալութեանց յստ ամենայն մասանց, և ապա զալ ի վերջնական որոշումն ի յաջորդ ժողովի»: (Ժող. Արք. Նիստ 1873 Յունուար 20-ի): Ամբողջ երկու ամիս կ'ուսումնասիրուի հարցը, և հուսկ կ'որոշուի «Լիութեամբ քուէից ձուլել ի մի զերկոսին վարժարանս մեր Ռափայէլ-Մուրատ անուամբ, և յիս տալոյ աշակերտաց զառաջին տարիքս ուսմանց և զիտութեանց աստէն ի Վենետիկ, յաւարտ ընթացքին զբարեկիրթօն և զգաջուշիմս յաշակերտաց առաքել ի Փարիզ ի Վարժարաններական ուսմանց և ազատական արուեստից» (Ժող. Արք. Նիստ 1873 Մարտ 4-ի):

Ինչպէս կը տեսնենք՝ Փարիզու վարժարանը այլեւս Համալսարանականներու յատուկ շէնք կը նկատուի, և կ'ունենայ մինչեւ 1876՝ այն է անոր վաճառումը՝ իբրեւ վարիչ զՀ. Աբբահօմ Ճարեան (1876 Օգոստոս Ընդհ. Ժող. - 1879), Հ. Գրիգոր Ճելալեան եւն.:

Զոյգ վարժարաններու միացման ժամանակ կը սահմանուի նաեւ Մուրատեան մուտքէն տառէ տարի 20,000 ֆր. անցընէլ Մուրատ - Ռափայէլեան Վարժարանին՝ սկսեալ 1873 տարիէն. (Անդ): Այսն զումարին վրայ կ'աւելնայ յետոյ 10,000 ֆրանք եւս, որպէս զի ձրիավարժ աշակերտաց թուոյն վրայ 15 աշակերտներ եւս աւելցուին. (Ժող. Արք. Նիստ 1873 Մարտի):

ՍՍՄՈՒԻԷԼ ՄՈՒՐԱՏԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՐԱՆ

Ի ՍԵ Ի Տ¹

ՏԻԿԻՆ ԲՈՄԲԱՏՈՒՐԻ² ԴՊԵԱԿԻՆ Մէջ

(ՆՈՐ ՇՐՋԱՆ 1929-1936)

Ա.

Հ. ՍԱՀԱԿ ՏԵՐ-ՄՈՎԱՍԵՍԵԱՆ³

1929 ՅՈՒՆՈՒԱՐ 28 — 1936 ՕԳՈՍՏՈՍ 16

ՏԵՍՈՒԶ

ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ

ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ

ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ

ՈՒՍՈՒՑԻԶԻ

ԿԱՐԵՒԽՈՐ ԾԱՀԱՐ

Հ. ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ԹՈՐՈՍԵՆ 1929 ՍԵպտեմբեր 16⁴ - Հ. ԳԱԲՐԻԵԼ ՆԱՀԱԳԵՑԵԱՆ՝ 1935 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 9 - 1936:

Հ. ՄՐԱԳԻՈՒ ՈՒԼՈՒՀՈՇԵԱՆ 1928 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 15 - 1935 ՕԳՈՍՏՈՍ 12 (ԳԼՈՒՀ. ՀԱՅԱՋՈՒԹԻՄ) - Հ. ՎԱՀԱՆ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԵՆ 1935 ՆՈՅԵմԲԵՐ 12 - 1936 ՕԳՈՍՏՈՎԱՐԱՅՈՒԹԻՄ:

Հ. ՎՐԹԱԿԱՆ ԽԱՆՊԵԿԵՆ 1929 ՍԵպտեմբեր 16 - 1931 ՍԵպտեմբեր 3 - Հ. ՄՐԱԳԻՈՒ ՈՒԼՈՒՀՈՇԵԱՆ 1931 ՍԵպտեմբեր 3 - 1932 ՕԳՈՍՏՈՍ 16 - Հ. ՎԱՀԱՆ ՅՈՎՀԱԳԻՈՒ ՈՒԼՈՒՀՈՇԵԱՆ 1931 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 27 - 1935 - Հ. ԱՆՑՈՆ ՔՆՑՈՑԵԱՆ ՀԱՅՆԼՍԵԱՆ «ՄՄՄԻԿ» 1931 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 27 - 1935 - Հ. ԱՆՑՈՆ ՔՆՑՈՑԵԱՆ 1932 ՕԳՈՍՏՈՍ 16 - 1934 Ապրիլ 24 - Հ. ԽԱՉԱՏՈՒՐ ՎՐԹԱԿԱՆ ԽԱՆՊԵԿԵՆ 1934 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 16 - 1936 ՕԳՈՍՏՈՍ 16:

Հ. ԳԱԲՐԻԵԼ ՆԱՀԱԳԵՑԵԱՆ 1928 ՆՈՅԵմԲԵՐ - 1929 ՍԵպտեմբեր 16:

1. Վարժարանիս «Սամուէլ Մուրատեան» վերստին անուանումը կ'որոշուի Ռախուս Վարչական ժողովի 1928 Հոկտեմբեր 18-ի նիստին մէջ. (Ժող. Արք.):

Կան Ժողովի 1721 - 1764:

2. (1721 - 1764):

3. Իսկ Վարժարանի Տեսուչն է՝ ըստ Փրանսական օրինաց՝ Հազարապետ Պ. Զատիկ Խանզադան անձնութեան 1929-է:

4. Կան Մեծաւոր Վարժարանի 1928 Նոյեմբեր - 1929 Սեպտեմբեր 16:

5. Կան Մեծաւոր Վարժարանի 1928 Նոյեմբեր - 1929 Սեպտեմբեր 16:

ԱՐՓԱՅՅԵԼԵԱՆ ՎՈՐԺԱՐԱՆ

የኢትዮጵያ

ՓԵԶԱՐՈՅ ՊԱԼԱՏԻՆ ՄԻԶ²

ՏԵՍՉԱԿԱՆ ՄԱՐՄԻՆՆԵՐ

(Հին շրջան 1836 - 1873)

U.

ՏԵՍՈՒԹՅ

Հ. ՍԱՐԳԻՍ ԹԵՌՈՒՐԵԱՆ³

1836 ՄԱՅԻՍ 25 — 1842 ՅՈՒՆԻ

ՀՈԳԵՒԽՈՐ ՀԱՅՐ

Հ. ԴԱՆԻԵԼ, ՊՈՂՍԵԱՆ՝ 1836 օգոստոս 14 – 1837 դեկտեմբեր 6. – Հ. ԵՍԱՅԻ ՄԶՐԱ-
ՔԵԱՆ՝ 1836. – Հ. ՅՈՎՃԱՆՆԵԼՍ ՍՈՐԿՈՒԺԵԱՆ՝ 1837 դեկտեմբեր 6. – ՆՈՅՅԵՐ՝ 1839⁴.
Հ. ՌԱՓԱՍՑԻ, ԳԼԺԵԱՆ կամ ԹՐԵԱՆՑ՝ 1837 օգոստոս 25 – 1842 Յուլիս.
Հ. ՅԱԿՈԲՈՍ ՃԵԼԱԼԵԱՆ՝ 1837 Քետրուար 10 – 1839 Յուլիս. – Հ. ԱՆՏՈՆԻՈՍ
ՍՈՅԵՆԱԼԵԱՆ՝⁶ 1839 չոկտեմբեր 23. – ՆՈՅՅԵՐ՝ 1840 – 1841 Յուլիս. – Հ. ԵՍԱՅԻ
ՄԶՐԱՔԵԱՆ՝ 1841 Յուլիս – 1843 ամբողջ:
Հ. ՌԱՓԱՍՑԻ, ԹՐԵԱՆՑ (և «դաստիարակ»)՝ 1836 Մայիս 25. – Հ. ԵՍԱՅԻ ՄԶՐԱ-
ՔԵԱՆ («հովիլ», «դաստիարակ», «վերակացու»)՝ 1836 Մայիս – 1841 օգոստոս
22. – Հ. ԵԽՈՂԵՐ ՄԱՐԴԱՐԵԱՆ (= ԱԼԻՀԵԱՆ)՝ 1841 և 1842 ամբողջ:

ԿԱՐԵՒՈՐ ՇԼՅՈԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

1. Առաջին անգամ 1833 դեկտ. 14-ին է որ Ա. Ղազարու մէջ կը լսուի «աւետիս ի Լոն-սրայէ՝ եթէ աւարտեցան և իրք Եղուարդեան և Ռաֆայէլեան զպրոցի՝ վճռովք Մարստրին զի կանգ-նեսցի ի Վենետիկ, և գրամագլուխն կացցէ ի Լոնտրա առ ի շահ». («Օրագրուրիշն» 1833-ի. Դեկտ. 1):

Ինչպէս ըսած ենք առաջ՝ վկենետիկ քաղաքի այդ ընտրութեան վճիռը եթէ արդիւնք էր Հ. Աղեքսանդր Պէշիկթաշլեանի և Ռափայէլեաններէն ալ զլիսաւորապէս Պարոն Աղեքսանդրի միջեւ եղած համաձայնութեան, բայց վերջնոյս այս զիջողութիւնն ալ՝ հետեւանքն էր Հ. Յար. Աւգերեանի ազգանուէր ջանքերուն, և Լոնտրայի իր անձնական բարեկամներու ազգու միջնորդութեան, որոնք կտակակատար Գօպրնի մէջ ստեղծեցին նոր տրամադրութիւն մը, որով սա « խորհեցաւ անցուցանել զգրամս Ռափայէլեան Հրիտակին ի զանձատանէ անտի Ընկերութեան Հնդկաց ի Լոնտոն, և յանձննել զայն ի ծեռս Լորտ Զէնսլէրի պաշտպանի իրաւանց աղքատաց, զի Միաբանութիւն վկենետկեան Մխիթարեանց պահանջնեսց զայն ի նմանէ ըստ օրինաց ». (« Ազգաբանութիւնն Իսա- ֆայէլեան և Սուրբատեան Տանց »): Պարոն Աղեքսանդր այս կարգագրութիւնը տեսնելով՝ այլիւս

սմէն փորձ աւելորդ համարեցաւ. ուստի միաբանեցաւ չ. Ալ. Պէշիկթաշլեանի հետ՝ որ այն ատեն պնտրա էր, «և այնպէս յանդիման եղեւ ատենի Լօրտ Զէնսլէրին, և ետ վկայութիւն, թէ Հրիտակն օր իւրոյ պատկանի Վենետիկեան Միսիթարեանց։ Բայց խորհուրդ ետ պահել զգլուխ դրամոյն ըլշտ ի Լոնտոն, և տալ միայն ի ձեռոս Միաբանութեան զտարեկան շահ նորա. և նա նոյնպէս ճնշեց»։ (Անդ)։

Աւրեմն, որքան որ Պարոն Աղեքսանդր եղած է «արտակերոս որ» (Անդ), սակայն բըրու պարտք արդարութեան պէտք է արձանագրենք, որ ի վերջոյ նա եղած է «հոգեւոր եղբայր և բարդար Արդարութեան պէտք է արժանագրենք, որով և արժանի Ահծին Միհթարայ բոլոր որդոցց յաւերժական երախտագիտութեան» (Անդ), որով և արժանի Ահծին Միհթարայ բոլոր որդոցց յաւերժական երախտագիտութեան:

2. Վենետիկոյ Մեծ Զքանցքի ամենազբեղ ապարանքներէս սրբ է Փեղարոյ պալատը, որուա հիմնարկութիւնը տեղի կ'ունենայ՝ ըստ հնախօսական տուեալներու՝ 1676 թուականին Պաղտասար և ունկենա ճարտարապետին ծրագրին համաձայն և իր հսկողութեան ներքեւ։ Սակայն երկար տարիներ կիսվատար կը մնայ զործը՝ ճարտարապետին մահուամբ (1682). Հուսկ վերսկսելով՝ կ'աւարտի 1710-ին։

Գոհար շէնքիս սեփականատէլն եղած է Փեղարոյ ասուս ազուռազիր ըստամիքը, որ առաջ սուս քաղաքէն Վենետիկ փոխագրուած է 1225-ին: Իրմէ սերած է Նաեւ ձիովաննի Փեղարոյ Տոդը (ընտր. 1658-ին): Այս նշանաւոր ընտանիքը ուրիշ պանձալի յուշարձաններ ալ թողած է Վենետիկոյ մէջ. զոր օր. վերաշնած է S. Giovanni Decollato եկեղեցին ու կանգնած է զանազան Վենետիկոյ մէջ. առ օր. վերաշնած է Frari-ի եկեղեցւոյն մէջ՝ հրաշալի խորան մը և պերճ շիրիմներ, և այլն: պալատներ, իսկ Frari-ի եկեղեցւոյն մէջ՝ հրաշալի խորան մը և պերճ շիրիմներ, և այլն:

Եղիս կը պատվասր, և մեխութիւնը զարուսր է շուրջ բառուն. Յ. Աղջակյալ Աշխա,

որ ըստ իրեն տեւած է զրեթէ 2 տարի. (տես Թէոդ. «Պատմությունն Առշրատեան Վարժարանի», Հատոր Բ. էջ 10 և 122), ինչ որ յիշատակուած չէ Ժողով. Արձանագրութեանց մէջ: - Բ. Գ. և Դ. շրջանները կարելի է Անուղղակի անուանել, վասն զի 1837 Փետրուար 10-ին ինքը կը կարգուի միաժամանակ՝ նաեւ ֆատուայի Մուրատեան Վարժարանի Տեսուչ՝ Հ. Իգնատիոս Փափառեանի տեղ. (Անդ. էջ 122): Արդէն Սոմալեան Աքրահօր Մատրաս զրկած մէկ նամակէն կը հասկցուի՝ երկու վարժարաններուն վրայ մէկ տեսուչ զրուած ըլլալը, երբ հաղորդած ատեն՝ որ Մուրատեան Վարժարանի տեսուչն է Հ. Սարգիս, Ռափայէլեան Վարժարանի մասին կ'ըսէ պարզապէս. «կայ և նա ընդ մերով տեսչութեամբս ի քաղաքի աստ ի Վենետիկ» (գր. առ Յովհանն Շահրիման, 1837 Սեպտեմբեր 24): Այս գերջին խօսքով կ'ակնարկէ այն պարագան՝ որով «անուանական» Տեսուչ կը կարգուի Միաբանութեան Աթոռակալ Հ. Մկրտիչ Վ. Աւգերեանը «փոխանակ. Վ. Հ. Սարգսի Վարդ.ի Թէոդորեան.. առանց ձեռնամուխ լինելոյ ի գործ ինչ վերակացութեան նորին» («Մատեան պաշտօնէից Ռափ. Վարժ.ի»): Միեւնոյն ժողովով «Փոխանորդ եկաց» իրեն Հ. Յակոբոս Ճելալեան «գործադիր ի նմին դպրոցի». (Նմկ. Սոմալեան Աքրահօր առ Հ. Իգնատիոս Փափագեան, 1837 Փետրուար 11): Ռափայէլեան դպրոցի վրայ այս կարգադրութիւնը եղած է «ըստ բաղանաց Պարոնին», այսինքն Աղեքսանդրի. (Նմկ. Սում. Աքրահօր առ Հ. Մովսէս Ամպերապոյ, 1837 Ապրիլ 16. եշի): Ըստ իս' այս շրջանը տեւած պէտք է ըլլայ մինչեւ 1840, երբ Հ. Անտոնիոս Սոֆեալեան «Մեծաւոր» տիտղոսով կը գտնենք Ռափայէլեան Վարժարանին վրայ մինչեւ 1841-ի կէսերը. այս ատեններն է որ Սոմալեան Աքր. կը գրէ առ Հ. Աղեքսանդր Պէջիկթաշլեան. «Այժմ Հ. Սարգսի անմեկին է ի դպրոցէն» (գր. 1841 Մայիս 14): Ուստի, քանի որ սկսեալ 1837 թուականէն մինչեւ 1843 ոչ մէկ տեղ չենք հանդիպիր Ռափայէլեան Վարժարանին համար յատուկ նոր տեսչի մը անուան, կը հետեւցնեմ՝ որ նաեւ անուղղակի մտքով պէտք է առնել նոյն իսկ Սոմալեանի հետեւեալ խօսքերը՝ զորս կ'ուղղէ յոգնակի ձեւով առ Հ. Անանիա Ճելալեան ի Պոլիս, թէ «վասն կրկին դպրոցաց յառաջիկայս գարնան, զոն խորհուրդով ոչ անգործունեայք առ տեսուչ նոցին» (գր. 1837 Հոկտ. 13). ինչպէս նաեւ ի Պոլիս նոր գործակալ մը գնելու զաղափարով ըստածը, «կրկին ուղղաց դպրոցաց ընտրել այդը (ի Պոլիս) ի տեղի քո և Կամֆցին» (գր. 1837 Սեպտ. 8): Անուղղակի ձեւին տակ կը յիշատակուի գարձեալ 1841 Յուլիս - 1842 թուականներուն՝ Հ. Սարգսի անունը իբր Տեսուչ. ժամանակներ՝ զորս Մուրատեան եկամուտները ազատելու համար տիրող կառավարութեան կամքէն մայրաքաղաքէ մայրաքաղաք դիմումներու առօքածես, ինաւէս ծանօթ է մեր վարժարանական պատմութեան:

4. Այժմէն լսած ըլլանք, որ Սորկումնանի Վիեննա, Լոնդոն և Փարիզ մեկնելէ վերջ՝ «փոխանակաւ եղեն Խոստովանահարք Վ.Վ. Հ. Ներսէս Սարգսիսեան, Հ. Եղուարդ Հիւմիւգեան, Հ. Պետրոս Մինասեան, Հ. Եսայի Մղբագեան և Հ. Գրիգոր Ալեփսոն»։ «Մատեան Պաշտ. Ռափ. Վարժ.ի»։ Ուրեմն այս կէտը նկատի ունենալու է հետազայ շրջաններուն մէջ Հոգեւոր Հայրի տիտղոսին տակ՝ զէթ մինչեւ ատեն մը։ Այնու հանդերձ որոշ հանդիպումներու ժամանակ՝ լսու տեղւոյն լիշտառեւ առնո հնոր ոնեսու։

5. Ինքն իսկ չ. Սարգիս վարեց մատակարարական մասը 1836-ի սկզբնական շրջանին. (Թէոդորեան «Պատմ. Աղոյ. Վարժ.ի», Հռ. Բ. էջ 8) և ապա նոյն տարւոյ երկրորդ կիսուն յանձնեց զայն չ. Ոսպի. Թորեանցի:

6. Միանգամայն Անժառող էր նոյն դպրոցին:

f

Հ. ԱՓԱՅԵԼ ԹՐԵԱՆՑ

1842 ՅՈՒՂԻՄ 6¹ — 1846 ՅՈՒՂԻՄ 15

ՏԵՍԱԿԱՆ

- Հ. ՍԱՄՈՒԵԼ, ՍԱՄՍԱՐՆԱՆ՝ 1845 Նոյեմբեր 1. - Նոյեմբեր 1846.
 Հ. ՂԵՂՈՆԴ ԱԼԻՇԱՆ՝ 1843 - 1848 Մայիս 30.
 Հ. ԵՍԱՅԻ ՄԶՐԱՔԵԱՆ՝ Հար. ց1844.
 Հ. ՄԱՆՈՒԵԼ, ՍՈՑՖԱԼԵԱՆ (= ՔԱԶՈՒԻՆԻ)՝ 1844 Հոկտեմբեր 15 - 1848 Մայիս 10.
 ԵԴ. ՍԵԽՎԱՆՈՎ ՈՒՄՈՒՏԵԱՆ՝ 1844. - Նոյեմբեր 1845.

ԿԱՐԵՒՈՐ ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

1. Առմալեան Աքբահայր Թրեանցի պաշտօնապէս տեսուչ կարգուելուն առթիւ կը զրէ առ Հ. Գէորգ Հիւրմիւզեան հետեւեալ տողերը, «որ արդէն ի վեցեցունց ամաց հետէ զնոյն պաշտօն վարէր նա առանց Տիտղոսի»: (գր. 1842 Յուղիս 8): Այս տեղեկութիւնը կարեւոր է, Ուափայէլեան դպրոցի նախորդ տարիներուն մէջ՝ անոր անցուցած վարչական կեանքին նկատմամբ:

9

schulob*

ՀԱՄԱՐԵԼ ՍԱՄՍԱՐԵԱՆ

1846 ՅՈՒՆԻՍ 15¹ — 1847 ՅՈՒՆՈՒՄ 31

- ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ** չ. ՍԱՄՈՒԻԼ ՍԱՄՍԱՐԵԱՆ՝ շար. 1846.
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ չ. ՂԵԽՈՆԴ ԱԼԻՇԱՆ՝ շար. ց1848 Մայիս 30.
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ չ. ՄԱՆՈՒԻԼ ՔԱԶՅՈՒՆԻ՝ շար. ց1848 Մայիս 10².
ՕՐԻՆՈՒՑԻՉ չ.

կողեմը այս օթութիւններ

• 52 310)

2. Յաջորդ շրջաններէն գիտենք, որ Հ. Պ. Ալիշան տեսուչ ընտրուած ատեն (1848 Մայիս 20)¹ իրեն օգնական կը սահմանուի Հ. Մանուէլ, «որ ի 20 աւորց հետէ ի վանս եկեալ ի վարժարանէն», ուր յետոյ կրկին կը վերադառնայ. այսու՝ ինքնին կը ճշգուի հոս իր սոսկական ու սուցչական պաշտօնը Մայիս 10-ին:

Դ

ՏԵՍՈՒԶ

Հ. ՌԱՓԱՅԵԼ ԹՐԵԱՆՑ

1847 ՅՈՒՆՈՒԱՐ 21 — 1848 ՄԱՅԻՍ 30¹

ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ

ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ Հ. ՂԵՂՈՆԴ ԱԼԻՇԱՆ՝ շաբ. ց1848 Մայիս 30.

ՄԱՏՍԿԱՐԱՐ

ՈՒՍՈՒՑԻՉ Հ. ՄԱՆՈՒԷԼ ՔԱԶՈՒՆԻ՝ շաբ. ց1848 Մայիս 10.

ԿԱՐԵՒՈՐ ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

1. Կը թողու պաշտօնը՝ վասն զի այս թուականիս Վերակացու կ'ընտրուի վանքի նոր ընծայից:

Ե

ՏԵՍՈՒԶ

Հ. ՊԵԽՈՆԴ ԱԼԻՇԱՆ

1848 ՄԱՅԻՍ 30¹ — 1850 ՕԳՈՍՏՈՍ 29

ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ

ՓՈԽ-ՏԵՍՈՒԶ Հ. ՂԵՂՈՆԴ ԱԼԻՇԱՆ՝ 1850²,

ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ Հ. ՄԱՆՈՒԷԼ ՔԱԶՈՒՆԻ (և «օգնական»)՝ 1848 Մայիս 30.

ՄԱՏՍԿԱՐԱՐ

ՈՒՍՈՒՑԻՉ

ԱՇԽ. ԵՂԲԱՅՐ Եղ. ՍՏԵՓԱՆՈՍ ՈՒՄՈՒՏԵԱՆ և Եղ. ՕԳՈՍՏԻՆՈՍ ԾԻՍՆԻ 1848.

ԿԱՐԵՒՈՐ ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

1. Հ. Ալիշան 1848 Մեպտեմբեր 5-ի Կիստով՝ փոխանակ Հ. Պ. Այլվագովարիի - որ Փարիզ ղրկուած էր - կը կարգուի միանգամայն Ատենագլիր Ուլստիս Վարչ. Ժողովոյն, զոր կը վարէ մինչեւ իր Լոնտրա երթալը, այն է 1851 դեկտ. 26-ին. (Ժող. Արձ.):

2. Ամսաթիւը պակսելով՝ անորոշ կը մնայ իր գործակցութիւնը Հ. Ալիշանի տեսչութեան այս շրջանին:

ՌԱՓԱՅԵԼԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՐԱՆ

Ի ՎԵՆԵՏԻԿ

ԶԵՆՈԲԻՈՑ ՊԱԼԱՏԻՆ ՄԷՋ¹

(ՀԻՆ ՇՐՋԱՆ 1850-1873)

Զ

ՏԵՍՈՒԶ

Հ. ԱԲՐԱՀԱՄ ՃԱՐԵԱՆ²

1850³ ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 8 — 1866 ՄԱՅԻՍ 10⁴

ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ

ՓՈԽ-ՏԵՍՈՒԶ

ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ

ՄԱՏՍԿԱՐԱՐ

ՈՒՍՈՒՑԻՉ

ԱՇԽ. ԵՂԲԱՅՐ

Հ. ՂԵՂՈՆԴ ԱԼԻՇԱՆ 1850. — Հ. ՆԵՐՍԵՆ ՍԱՐԳԻՍԵԱՆ՝ 1860 Մեպտեմբեր 29.
Հ. ՂԵՂՈՆԴ ԱԼԻՇԱՆ՝ 1850 Նոյեմբեր - 1851 Դեկտեմբեր⁵.
Հ. ՂԵՂՈՆԴ ԱԼԻՇԱՆ՝ 1853 Նոյեմբեր 10⁶ - 1858 Յուլիս⁷. — Հ. ՀՄԱՅԵԱԿ ՊԱՐԻԿԵԱՆ՝ 1860 (ՀԹՂԲ. ԺՈՂՈՎ) - 1865 Հոկտեմբեր 22⁸.
Հ. ՂԵՂՈՆԴ ԱԼԻՇԱՆ՝ 1850 Նոյեմբեր. — Հ. ՀՄԱՅԵԱԿ ՊԱՐԻԿԵԱՆ («Վերակացու Զամդերձատամ և Ցատեստամ»)՝ 1857 Յուլիս 24 - 1859⁹. — Հ. ՆԻԳԻՆՆՈՍ ՈՎԿԱՆՆԵԱՆ («Ցատես»)՝ 1852 - 1856 Յուլիս 19. — Հ. ԳՐԻԳՈՐԻՍ ՄԵՐՃԱՆՃԵԱՆ («Մատակարար»)՝ 1860 (ՀԹՂԲ. ԺՈՂ.).
Հ. ՆԻԳԻՆՆՈՍ ՈՎԿԱՆՆԵԱՆ («Վերակացու»)՝ 1850 Նոյեմբեր. — Հ. ՄԱՆՈՒԷԼ ՔԱԶՈՒՆԻ՝ 1850. — Հ. ՀՄԱՅԵԱԿ ՊԱՐԻԿԵԱՆ՝ 1852 Հոկտեմբեր. — Հ. ՕՔՍԵՆՏԻՈՆ ԳՈՒՐԳԻՆՆԵԱՆ՝ 1853 Հոկտեմբեր 23. — Հ. ԱԼԵՔՍԻՆՆՈՍ ԳՐԴՈՅՑԵԱՆ ԿԱՄ ԳՐԻՈՅՑԵԱՆ («Վերակացու և Ուսուցիչ»)՝ 1857 Յուլիս 21 - 1865 Մեպտեմբեր 6. — Հ. ՐԵԱՆ («Վերակացու և Ուսուցիչ»)՝ 1862. — Հ. ԴԱՒԻԹ ՆԱԶԱՐԵԹԵԱՆ՝ ՅԱԿՈԲ ՄՐՃԵԱՆ («Վերակացու և Ուսուցիչ»)՝ 1865 Մարտ 30¹¹ - 1864 Փետրուար 16¹⁰. — Նոյեմբ. («Վերակացու և Ուսուցիչ»)՝ 1865 Մարտ 30¹¹ - 1867 Հոկտեմբեր 2. — Հ. ՍՈՒՐԵԱՆ ՊԱՐՈՒԵԱՆ՝ 1865.
Եղ. ՍՏԵՓԱՆՈՍ ՈՒՄՈՒՏԵԱՆ՝ 1850 Նոյեմբեր. — Եղ. ՑՈՎՍԻՓ ՇԻՇՄԱՆՆԵԱՆ՝ 1852 - 1857 Յուլիս 4. — Եղ. ՄԿՐՏԻՉ ՊՈԼՍԵՑԻ («Մատակարար»)՝ 1856 Յուլիս 8¹². — Եղ. ՕԳՈՍՏԻՆՈՍ ԾԻՍՆԻ («Մատակարար», «Ցատես»)՝ 1856 Յուլիս 8 - 1865 Մեպտեմբեր 6. — Եղ. ՑՈՎՍԻՓ ՇԻՇՄԱՆՆԵԱՆ՝ 1865 Մեպտեմբեր 6 - 1868 Նոյեմբեր 13.

Զենքությունը այս շքեղ պալատը, որ երբեմն հիւրընկալած է Սպանիոյ թագաւորն ու թագուհին իրենց ի Վենետիկ այցելութեան օրերուն, 1844-ին պատկանած է Վիչենցացի Կոմս Պազդիստա Սալվիի. իսկ 1850-ին «գնիեալ լինի պալատո ի սուացուած (Ռաֆայէլեան) Վարժարանիս 110,000 աւտոտ. լիր. յաւելեալ զահն միոյ ամին 5000 Աւտոտ. և այլովք ծախիւք և գնով առ երի աղքատին տնակօք ենաս գինն ց120,000 Աւտոր.» («Օրագր. Մ. Ռ. Վարժ.ի»): Այսպէս ուրեմն անիկա մեր սեփականութիւնը դառնալէ վերջ՝ Փեզարոյի պալատէն հոն կը փոխադրուի մեր Ռաֆայէլեան Վարժարանը, ուր ազգիս զաւակները սերունդէ սերունդ կը փութան դարձեալ, յանձնուելու Միւթարայ որդուց ազգանուէր սիրոյն ու խնամքին. և այս անզամ ուսմունքէն զատ նաեւ Փիզիքանին մէջ կը մասուն ին նորմէն օպասուն ապառէսին՝ ոռու օժտուած էր պայտառ:

զարոս մէջ զը սարգութիւն չուրեր օկտոսուս պարագանելով սուսուա էր պաշատութիւն։
Վարժարանին պաշտօնական բացումը տեղի կ'ունենայ մեծ հանդէսով 1850 Հոկտեմբեր 21-ին։
2. Ճարեանի տեսութեան շրջանին պատուաբեր է հետեւեալ տեղեկութիւնը՝ զոր կու տայ
1859 թուականին Փարիզու Մուրատեան Վարժարանի տեսուչը, որ այն ատեն Հ. Պ. Ալխանն էր։
Յետ հաղորդելու որ այդ տարի Մուր. Վարժարանի Պարգևեաբաշխութեան հանդէսին նախագահ
բազմեր է «Պարոն Դայլըր կաճառորդ Կացրդարանին (Institut) պաշտպան և նախագահ ընկերու-
թեանց արուեստից և բարերարութեանց, այր ծանօթ և սիրելի բազմաց և բարեպաշտ»՝ կը յա-
ւելու ապա. «և է ծերունին այն որ երկու կամ երեք ամօք յառաջ եկեալ ի Ռափ. Վարժարան՝
առաջի Վ. Հ. Աբրահամու և իմ խօսեցաւ ջերմաշերմ գոհութիւն զՄիաբանութենէս»։ Հ. Ալխան
ամփոփելով յետոյ սուզ տողերու մէջ հանդէսին նկարագրականը, կ'ըսէ. «Յետ որոյ նախագահին
կանգուն կալով ընթերցաւ ճառիկ մի գովեստի զՄիաբանութենէս, յոյժ մեծագով, առանձինն
յիշելով զնարտարութիւն նկարուց և ուրուագծաց սանից Ռափայէլեան Վարժարանին, զորս վե-
րագասեաց քան զամենայն վարժարանաց Գալլիոյ, բաց ի միոյն ի մեծէ վարժարանէ Գեղա-
րուեստից (Beaux arts)»։ (Նմի. Հ. Ալխանին առ հետով. Արք. Փարիզ, 1859 Օգոստոս 12):

3. Տարւոյ շրջանին հրատէր մը կը հասնի Ազեքսանդր Ռափայէլէն առ Միաբանութիւնս. կը խնդրէ որ Հիւրմիւզեան Աբբահայր և իրեն հետ նաև հարազատը Գերպ. Եղուարդ՝ եթէ կարենայ՝ Լոնտրա երթան «ի հանդէս օծման եկեղեցւոյ իւրոյ դաստակերտի» («Ազգարանուրիւն Ռափ. և Առոր. Տանց»): Որպան որ սոյն խնդիրը սիրով կ'ընդունուի Վարչական ժողովէն (Ժող. Արձ. 1850, Խիստ Փետրուար 15-ի), բայց յետոյ անկարելի եղած է գործադրել: Հոս սակայն կ'արժէ զիտնալ, որ Միաբանութեանս այս բարերարը ժամանակին կանգնած է նաև ի Պաշտառով «գլուխ փոքրիկ ի կրթութիւն առջիկանգ աղքատաց չայլոց»: (Անդ): Խիսկ իր մահուան առթիւ

որ տեղի կ'ունենայ ի Լոնտրա (1850 նոյ. 10)՝ «Վենետիկոյ Օրաթերթ»ը (Դեկտ. 5) կը հրատարակէ Անաղիոյ իր թղթակցէն ստացած հետեւեալ տեղեկութիւնը՝ որ այս է.

INGHILTERRA

Londra 27, Novembre (1850)

Բարեբարին մահուան բօթին ազգեցութեան տակ Հ. Յարութրւա Ազգուասա և առաջ կ առաջ
իր գրիչը՝ հետեւեալը դնելու համար իր ինքնակենսագրուքեան « Յաւելուաժ »ին մէջ. « Ի 25
Նոյեմբերի ամսոյ լուեալ զմահ Պարոն Ալեքսանդրի Ռափայէլեան ի Լոնտոն ի 17 ամսոյս ի հա-
սակի 75 ամաց, առ ի յիշատակէ յետնոց համաստեաց (= այսինքն Հ. Յարութիւն) ի զիր զանց

Միաբանութեանս ընդ Մուրատեան տոհմիցն ի սակս դպրատաց սոց»:

4. Այս թուականիս կը լուսաբուի Ս. Ղազարու Վարժարանի կղերիզոսաց Վարագացու։
5. 1851-ին Հ. Ավիշան Լոնտրա կը դրկուի՝ բերելու համար դրամը «ի զին Զենոբեայ պա-

լատան» («Օրսգր. Մ. Ռ. Վ. բժիշկի»):

6. Միանգամյայն վարիչ կը նշանակուի երիցազոյն աշակերտաց. (Յակ. Յակ.).
 7. Այս է՝ մինչեւ իր մեկնումն ի Փարիզ՝ Հ. Ռափայէլ Թրեանցի հիւանդութեան պատճառաւ

8. Ճիշտ սոյն օրէն կ'որոշուի «տալ վ. Հ. Համբարձոյ քահանա»:

Այլու՞մ առաջարկած է այս պատճենի համար նշանակուած է՝ «ի սատարու»:

11. Այս թուակախօս երգը կատարելու համար կատարութեան ի նմա» (Ժող. Արք.):

թիւն վաստակողացն լ ուսուցածութեան պատճառութեան կը զագրի պաշտօնէն:

12. Հիւանդութեանը պատճառութեան կը զագրի պաշտօնէն:

Է

Հ. ՂԵԽՈՆԴ ԱԼԻՇԱՆ

1866 ՄԱՅԻՍ 11 — 1872 ՕԳՈՍՏՈՒ 6

ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ

ՓՈԽ-ՏԵՍՈՒԶ

ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ

ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ

ՈՒՍՈՒՑԻՉ

- Հ. ԻԳՆԱՏԻՈՆ ԿԻՒՐԵՇԵԱՆ՝ 1868 ՆՈյեմբեր 20-1872 ՅՈՒՂԻՄ:
 Հ. ԻԳՆԱՏԻՈՆ ԿԻՒՐԵՇԵԱՆ՝ 1868 ՆՈյեմբեր 20 - 1872 ՅՈՒՂԻՄ:
 Հ. ԻԳՆԱՏԻՈՆ ԿԻՒՐԵՇԵԱՆ՝ 1868 ՆՈյեմբեր 20 - 1872 ՅՈՒՂԻՄ:
 Հ. ԴԱՒԻԹ ՆԱԶԱՐԵԹԵԱՆ՝ շաբ. ց1867 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 2: - Հ. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԹԵՐՁՈՆՑ:
 1866 ՄԱՅԻՍ 11 - 1868 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 30: - Հ. ՄՐԱՊԻՈՆ ՊԱՐՈՒՆԱՆ՝ 1866 ՄԱՅԻՍ
 11 - 1870 ՅՈՒՂԻՄ 10: - Հ. ՍԱՄՈՒԵԼ ԿԱՅՍԵՐԵԱՆ (= ԳԱՆԹԱՐԵԱՆ) 1868
 (ԸԹՂԻ. ԺՈՂ.): - Հ. ԴԱՎԻԹ ՆԱԶԱՐԵԹԵԱՆ՝ 1868 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 29 - 1869 ՕԳՈՍՏՈՒ
 13: - Հ. ՍԱՀԱԿ ՃՂԹԻՄԵԱՆ՝ 1870 ՅՈՒՂԻՄ 8 - 1874 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 24:
 ԱՃԻ. ԵՂԲԱՅՐ ԵՂ. ՍՏԵՓԱՆՈՆ ՈՒՄՈՒՏԵԱՆ՝ 1868 ՆՈյեմբեր 13 - 1870 ՄԱՅԻՍ 23: - ԵՂ. ՅՈՎ-
 ՍՂ ՇԻՇՄԱՆԵԱՆ՝ ց1868 ՆՈյեմբեր 13: - ԵՂ. ԱՍՏՈՒՄՆԱՏՈՒՐ ԳԱՐԱՑԵԱՆ՝ 1870
 ՄԱՅԻՍ 23 - 1872 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 17 (կմ. 26):

Լ

Հ. ԻԳՆԱՏԻՈՆ ԿԻՒՐԵՇԵԱՆ

1872 ՅՈՒԼԻՍ¹ — 1873 ՄԱՅԻՍ 4

ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ

ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ

ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ

ՈՒՍՈՒՑԻՉ

- Հ. ՀՄԱՅԵԱԿ ՊԱՊԻԿԵԱՆ, Հ. ՍԱՄՈՒԵԼ ԳԱՆԹԱՐԵԱՆ և Հ. ՍԱՀԱԿ ՃՂԹԻՄԵԱՆ²
 1872 ՕԳՈՍՏՈՒ 6 - 1874 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 24:
 ԱՃԻ. ԵՂԲԱՅՐ ԵՂ. ԱՆԴՈՒՆԻՆ ԳԱՆԴԵՈՑ³ 1872 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 17⁴: - ԵՂ. ԱՍՏՈՒՄՆԱՏՈՒՐ ԳԱ-
 ՐԱՑԵԱՆ՝ շաբ. ց1872 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 17⁵:

ԿԱՐԵՒՈՐ ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆԵՐ

1. Ըստ այլ թղթոց՝ Օգոստոս 6-ին:
2. Հ. Սամուէլ և Հ. Սահակ յիշատակուած են Տեսչին «զործակից» անուամբ:
3. Իտալ. ազգէ, Վենետիկէցի:
4. Ըստ այլ թղթոց՝ ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 26-ին:
5. Կոյնութէ:

ՄՈՒՐՈ.Տ-ԹՈ.ՓԱՅՅԵԼԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ

Ի ՎԵՆԵՏԻԿԻ

ԶԵՆՈԲԻՈՆ ՊԱԼԱՏԻՆ ՄԷՋ

(ՆՈՐ ՇՐՋԱՆ 1873-1936)

Ը

Հ. ԻԳՆԱՏԻՈՆ ԿԻՒՐԵՇԵԱՆ

ԴԱՐ. 1873 ՄԱՅԻՍ 4 — 1876 ՕԳՈՍՏՈՒ 2²

ՏԵՍՈՒԶ

ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ

ՓՈԽ-ՏԵՍՈՒԶ

ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ

ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ

ՈՒՍՈՒՑԻՉ

ԱՃԻ. ԵՂԲԱՅՐ

ԿԱՐԵՒՈՐ ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆԵՐ

1. Մուրատեան և Ռափայէլեան զոյզ վարժարաններու միացման մասին տեսնել Մուրատեան
 Վարժարանի 1866-1870 Տարեալգին մէջ՝ Կարեւոր Ծան. 2:
2. Այն է՝ մինչեւ իր ընտրութիւնը յընդհ. Աբբայութիւն Միաբանութեանու:
3. Ըստ Յիշատակարանի մը՝ 24-ին: — Հ. Մրապիոն նշանակուած է նաև «Տեսուչ ծա-
 ռայից»՝ 1874 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 3-ին:
4. Վերջին երկուքը «զործակից տեսչին»:
5. Իտալ. ազգէ, Վենետիկէցի:

Ժ

ՏԵՍՈՒՅ

Հ. ԳՐԻԳՈՐ ՃԵԼԱԼԵԱՆ

1876 ՕԳՈՍՏՈՍ 18 — 1881 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 5

- ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ** չ. ԳԱՐԵԳԻՆ ԶԱՐՈՅԱՆԱԼԵԱՆ՝ շար. ց1884. — չ. ՄԿՐՏԻՉ ԵԱՆՈՒՂԵԱՆ՝ 1876¹.
ՓՈԽ-ՏԵՍՈՒՅ չ. ՄՐԱՊԻՈՆ ՊԱՐՈՒՆԵԱՆ՝ 1876 ՕԳՈՍՏՈՍ 24.
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ չ. ՄՐԱՊԻՈՆ ՊԱՐՈՒՆԵԱՆ՝ 1876 ՍԵՎԹԻՄԲԵՐ 4 — 1877 ՄԱՐՏ 2. — չ. ՄԻՆԱՍ ՆՈՒՐԻԽԵԱՆ՝ 1877 ՄԱՐՏ 16 — 1881.
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ չ. ՄՐԱՊԻՈՆ ՊԱՐՈՒՆԵԱՆ՝ շար. ց1876 ՍԵՎԹԻՄԲԵՐ 4. — ՆՈյՅԸ («ՀԱՅԴԵՐՁԱ-
ՎՔԻ») 1876 ՍԵՎԹԻՄԲԵՐ 4 — 1877 ՄԱՐՏ 2. — չ. ՄԻՆԱՍ ՆՈՒՐԻԽԵԱՆ՝ 1876 ՍԵՎ-
ԹԻՄԲԵՐ 4. — չ. ՄԵԽՐՈՊ ՍԱՀԱԿԵԱՆ՝ 1876 ՀՈԼԹԻՄԲԵՐ 19 — 1879 «ՓԵՄՊՈՒԱՐ
22²», — չ. ՄԵԽՐՈՊ ՍԱՀԱԿԵԱՆ («ՏԹՈՒ»)՝ 1877 ՀՈԼԹԻՄԲԵՐ 20. — չ. ՄԻՆԱՍ
ՆՈՒՐԻԽԵԱՆ («ՀԱՅԴԵՐՁԱՎՔԻ»)՝ 1877 ՀՈԼԹԻՄԲԵՐ 20. — ՆՈյՅԸ՝ 1880 ՄԱՅԻՆ 17.
ՈՒՍՈՒՑԻՅ չ. ՄԱՆԹԱՐԵԱՆ և չ. ՍՈՒՐԵԱՆ ՀԵՐԻՄԵԱՆ («ԳՈՐԾԱԿԻՋՔ ՄԵԽՀԻ»)
շար. ց1874 ՀՈԼԹԻՄԲԵՐ 24. — չ. ՅՈՒՍԻԿ ՄԵԽՐԱԲԵԱՆ՝ 1876-1879 ՀՈԼԹԻՄԲԵՐ
22. — չ. ՄԵԽՐՈՊ ՍԱՀԱԿԵԱՆ՝ 1876 ՀՈԼԹԻՄԲԵՐ 19 — «1877 ՀՈԼԹԻՄԲԵՐ 19», — չ.
ԱՆՏՈՒԽՈՍ ՊԵՏԱՆԵԱՆ՝ ց1876 ՅՈՒՄՈՒԱՐ 18. — չ. ԵՒԳԻՆԵԼՈՍ ՈՍԿԱՆԵԱՆ՝ 1876. —
չ. ՎՐԹԱՆԷԼՍ ՊԱԼԵԱՆ՝ 1878 ՄԱՐՏ 18, 1878 ՅՈՒՄԻՍ 12³ — 1879 ՕԳՈՍՏՈՍ 29. — չ.
ԱՐՄԷՆ ՍՈՒՐԵԱՆ՝ 1878 ՅՈՒՄԻՍ 12 — 1879 ԱՎՐԻԼ 19. — չ. ՅՈՎՍԵՓ ՄԱՐԳԱՐԵԱՆ՝
1879 ՕԳՈՍՏՈՍ 23 — 1885 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 8. — չ. ԱՐՄԷՆ ՍՈՒՐԵԱՆ՝ 1880 ՆՈՅԵՄԲԵՐ
4. — չ. ՄԵՐՈՎԲԵԼ ԱՊՏՈՒԼԱԿԵԱՆ՝ 1875 ՕԳՈՍՏՈՍ 23 — 1883 ՅՈՒՄՈՒԱՐ 25 (և
ՄԱՅԻՆ 4).
ԱՃԽ. ԵՂ.ԲԱՅՐ ԵՂ. ՕԳՈՍՏԻՆՈՍ ԵՒԱՆԵԱՆ՝ 1877 ՄԱՐՏ 2. — ԵՂ. ՍՏԵՓԱՆՈՍ ՈՒՄՈՒՏԵԱՆ՝ 1877
ԱՎՐԻԼ 27.

ԿԱՐԵՒՈՐ ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆԵՐ

1. Նաեւ Հ. Ղուկաս Լազեան «ԽՈՍՈՎՎԱՆԱհԱՅՐ» կը յիշուի 1876 ԴԵԿԹԻՄԲԵՐ 1-ին՝ Հ. Գա-
րեգնի բացակայութեանց առթիւ. նոյնը կարելի է ըսել Հ. ՄԿՐտչի համար։
 2. Հ. ՄԵԿՐՄԱՎԻ պաշտօնը պէտք է որ տեւած ըլլայ ոչ ուշ քան 1890, վասն զի նոյն տար-
ւոյ ՄԱՅԻՆ 27-ին Քաղկեդոնի Մխիթարեան վարժարանէն, ուր նա գտնուեր է պաշտօնով, կը
խնդրէ Աբբահօրմէ՝ վանք զալ «յաւուրս պարապոյ վարժարանին Քաղկեդոնի»։
 3. Այս ալ նոյնպէս Սկզբնաւորութեան թուական է։

Ժ

ՏԵՍՈՒՅ

Հ. ԳԱԻԻՉ ՆԱԶԱՐԵԹԵԱՆ

1881 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 1¹ — 1885 ՕԳՈՍՏՈՍ (ԸՆԴՀ. ԺՈՂ.)

- ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ** չ. ԳԱՐԵԳԻՆ ԶԱՐՈՅԱՆԱԼԵԱՆ՝ շար. ց1884.
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ չ. ՄԵՐՈՎԲԵԼ ԱՊՏՈՒԼԱԿԵԱՆ՝ շար. ց1883 ՅՈՒՄՈՒԱՐ 25 և ՄԱՅԻՆ 4. — չ. ԿԻՒՐԵԼ
ՆՈՅԵՄԲԵՐ 16. — չ. ԴԱՆԻԵԼ ՍՏԵՓԱՆԵԱՆ՝ 1882 ՀՈԼԹԻՄԲԵՐ 25 —
ԵՂ. ՅՈՎՍԵՓ ՄԱՐԳԱՐԵԱՆ ց1883 ՄԱՅԻՆ 14. — չ. ԳԱԲՐԻԵԼ
1885 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 18. — չ. ԲԱՐՍԵՂ ՍԱՐԳԻՍԵԱՆ ց1883 ՄԱՅԻՆ 14. — չ. ԳԱԲՐԻԵԼ
ՆԱՀԱՊԵՏԵԱՆ՝ 1883-1885. — չ. ՅՈՎՍԵՓ ՄԱՐԳԱՐԵԱՆ («ՏԹՈՒ և ՀԱԿՈՂ»)՝ շար.
ց1885 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 8.
ԱՃԽ. ԵՂ.ԲԱՅՐ ԵՂ. ՎԻԶԵՆ ՍԻՒՐԵԼԵԱՆ՝ 1882 ՄԱՅԻՆ 12 — 1885 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 15.

ԿԱՐԵՒՈՐ ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆԵՐ

1. Ժող. Արձանագրութեանց մէջ կը պակսի իր տեսչութեան որոշ թուականը. բայց 1885-ի
Ընդհ. Ժող.ին մէջ իր «Քառամեայ» շրջանի հաշուետուութիւնը կը լուծէ հարցը։

ԺԱ

ՏԵՍՈՒՅ

Հ. ԳՐԻԳՈՐ ՃԵԼԱԼԵԱՆ

1885 ՕԳՈՍՏՈՍ (ԸՆԴՀ. ԺՈՂ.) — 1891 ՄԱՅԻՆ 29¹

- ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ** չ. ՄԿՐՏԻՉ ԵԱՆՈՒՂԵԱՆ՝ 1885 ՕԳՈՍՏՈՍ (ԸՆԴՀ. ԺՈՂ.) ՆՈՅԵՄԲԵՐ 8 — 1888.
ՓՈԽ-ՏԵՍՈՒՅ չ. ՍԱՄՈՒԵԼ ԳԱՆԹԱՐԵԱՆ՝ 1885 ՕԳՈՍՏՈՍ (ԸՆԴՀ. ԺՈՂ. 4-9) — 1891. — չ. ՆԻ-
ԿՈՂԱՑՈՍ ԶԻՔԻ՝ 1891 ՄԱՐՏ 31 — 1892 ՄԱՅԻՆ 5.
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ չ. ՍԱՄՈՒԵԼ ԳԱՆԹԱՐԵԱՆ՝ 1885 ՕԳՈՍՏՈՍ (ԸՆԴՀ. ԺՈՂ. 4-9) — 1891. — չ. ԲԱՐ-
ԵՂ. ՍԱՐԳԻՍԵԱՆ՝ 1891 ՄԱՐՏ 31 — 1892 ՅՈՒՄԻՍ 6.
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ չ. ՍԱՄՈՒԵԼ ԳԱՆԹԱՐԵԱՆ («ԳՈՐԾԱԿԱԼ և ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ»)՝ 1887 ՄԱՐՏ 20 — 1891
ՄԱՐՏ 31. — չ. ՆԻԿՈՂԱՑՈՍ ԶԻՔԻ՝ 1891 ՄԱՐՏ 31 — 1892 ԱՎՐԻԼ 3.
ՈՒՍՈՒՑԻՅ չ. ՅՈՎՍԵՓ ՄԱՐԳԱՐԵԱՆ՝ շար. ց1885 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 8. — չ. ԴԱՆԻԵԼ ՍՏԵՓԱՆԵԱՆ՝
շար. ց1885 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 18. — չ. ԳԵՂՐԻ ՊԱՅԵԱՆ («ԴԱՍԱՍՏՈՒ և ՀԱԿՈՂ»)՝ 1885
շար. ց1885 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 18. — չ. ՍԱՀԱԿ ՆԱԶԱՐԵԹԵԱՆ՝ 1885 ՕԳՈՍՏՈՍ (ԸՆԴՀ. ԺՈՂ.) — 1888 ՕԳՈՍՏՈՍ 15. — չ. ՍԱՀԱԿ ՆԱԶԱՐԵԹԵԱՆ՝ 1885 ՕԳՈՍՏՈՍ

ԺԵ

Հ. ԱՐԻՍՏԱԿԵՍ ԳԱՍՔԱՆՏԻԼԵԱՆ¹

1906 ԴԵԿԵՄԲԵՐ 11² — 1907 ՅՈՒՆԻՍ

ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ	Հ. ԴԱՆԻԵԼ, ՍՏԵՓԱՆՆԱՆ՝ 1906 դեկտեմբեր 16.
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ	Հ. ՓԻԼԻՊՈՍ ՆԱՏԻԿԵԱՐ՝ 1907 ՅՈՒՆԻՍ 18.
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ	Հ. ՄԻՄՈՆ ԵՐԵՄԵՆՆԱՆ՝ 1906 դեկտեմբեր 11 - 1909 (ԸԹՂԲ. ԺՈՂ.) - Հ. ԱՆԱԽԱ ԳՈՆԵԱՔԵՆՆԱՆ՝ 1906 դեկտեմբեր 27 - 1909.
ՈՒՍՈՒՑԻՉ	Հ. ՄԿՐՏԻՉ ՊՕՏՈՒՐԵԱՆ («Առժամանակեայ օգմական», «ՀԱԿՈՂ»)՝ 1907 ՅՈՒՆԻՍ 27 - ՆՈՅԵԼ՝ 1907 ՅՈՒՆԻՍ 3 - 1909 (ԸԹՂԲ. ԺՈՂ.).
ԱՇԽ. ԵՂ.ԲԱՅՐ	Եղ. ԱԼԵՔՍԻԱՆՈՍ ԳԱԶԼԶԵՆՆ՝ շաբ. ց1912 ՅՈՒՆԻՍ 20.

ԿԱՐԵՒՈՐ ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

1. Առժամեայ նշանակուած:
2. Այս թուականիս նաեւ «առժամեայ ՄԵԺԱԿՈՐ» դրուած է Հ. ԴԱԿՈՒԹ ՆԱԳԱՐՔԹԵԱՆ:

ԺԶ

Հ. ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ԹՈՐՈՍԵԱՆ

1907 ՅՈՒՆԻՍ 18 — 1909 ՕԳՈՍՏՈՍ (ԸՆԴՀ. ԺՈՂ.)¹

ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ	Հ. ԱՆԱԽԱ ԳՈՆԵԱՔԵՆՆԱՆ՝ 1907-1909 (?).
ՓՈԽ-ՏԵՍՈՒՉ	Հ. ՓԻԼԻՊՈՍ ՆԱՏԻԿԵԱՐ՝ 1909 ՄԵՎՄԵԲԵՐ 7 - 1916 Ապրիլ 18.
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ	Հ. ՓԻԼԻՊՈՍ ՆԱՏԻԿԵԱՐ՝ շաբ. ց1916 Ապրիլ 18.
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ	Հ. ՄԻՄՈՆ ԵՐԵՄԵՆՆԱՆ՝ շաբ. ց1909 (ԸԹՂԲ. ԺՈՂ.) - Հ. ԱՆԱԽԱ ԳՈՆԵԱՔԵՆՆԱՆ («ՏՅԱԿԵ»)՝ շաբ. 1909. - Հ. ԱԼԵՔՍԻՍ ՅՈՎՀԱԿԵՆՆ՝ 1909 ՄԵՎՄԵԲԵՐ 7 - 1910 ՕԳՈՍՏՈՍ 22. - Հ. ՎԱՐԴԱՆ ՀԱՅՈՒՆԻ («ԳԱՅԹԱՎԱԲ և ՀԱՄԱՐԱԿԱԼ ԲԱՀՈՒՆՈՒ») 1907 ՀԵԿՈՒՄԵԲԵՐ 19 - 1909 ՕԳՈՍՏՈՍ 16 ² .
ՈՒՍՈՒՑԻՉ	Հ. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒՐԵԱՆ՝ 1908-1909 ՅՈՒՆԻՍ 25. - Հ. ՄԿՐՏԻՉ ՊՕՏՈՒՐԵԱՆ՝ շաբ. ց1909 (ԸԹՂԲ. ԺՈՂ.), - Հ. ՎԱՐԴԱՆ ՀԱՅՈՒՆԻ («ՃԵՌՄՈՒ Հ. ՓԻԼԻՊՈՍՈՒ») 1909 ՄԵՎՄԵԲԵՐ 10.
ԱՇԽ. ԵՂ.ԲԱՅՐ	Եղ. ԱԼԵՔՍԻԱՆՈՍ ԳԱԶԼԶԵՆՆ՝ շաբ. ց1912 ՅՈՒՆԻՍ 20.

ԿԱՐԵՒՈՐ ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

1. Այս թուականիս ընտրուած ըլլալով ինքը Ուխտիս Առաջիկայ և Առենագպիր՝ վանքը կը
բնակի այլեւս, բայց անկէ շարունակելով իր Տեսչութիւնը ցնոր ընտրութիւն. այս պատճառու
Հ. ՓԻԼԻՊՈՍ ՓՈԽ-ՏԵՍՈՒՉ կ'ընտրուի:
2. Կ'ընտրուի այս թուականիս՝ Ա. Ղազարու տպարանապետ, որով և վանք կը փոխադրուի,
սակայն շարունակելով միանգամայն Ա. Ռ. Ղարժարանի Համարակալի պաշտօնը:

ԺԷ

Հ. ՓԻԼԻՊՊՈՍ ԵԱՏԻԿԵԱՐ

1910 ՕԳՈՍՏՈՍ 16 — 1916 ՄԱՐՏ 16

ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ	Հ. ՄԵՍՐՈՊ ՍԱՀԱԿԵԱՆ՝ 1910 ՅՈՒՆԻՍ 8 - 1912. - Հ. ՅԱԿՈԲ ԹԻՐՈՑԵԱՆ՝ 1912 - 1916.
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ	Հ. ՄՈՎՍԻՍ ՓԱՆՈՍԵԱՆ՝ 1913 - 1915 ԴԵԿՈՒՄԵԲԵՐ.
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ	Հ. ԱԼԵՔՍԻՍ ՅՈՎՀԱԿԵՆՆ՝ շաբ. ց1910 ՕԳՈՍՏՈՍ 22. - Հ. ԵՂԻՋ ՊԱՊԻԿԵԱՆ («ՏՅԱԿԵ»)՝ 1910 ՕԳՈՍՏՈՍ 22. - ՆՈՅԵԼ՝ 1912 ՅՈՒՆԻՍ 12 - 1915 ¹ .
ՈՒՍՈՒՑԻՉ	Հ. ԱՐՄԵՆ ԴԱՅԿԵԱՆ՝ 1910 ՄԵՎՄԵԲԵՐ 9 - 1913. - Հ. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒՐԵԱՆ՝ 1911-1912. - Հ. ՅԱԿՈԲ ԲՈՍՊԵՅԲԵՐԵԱՆ և Հ. ՄՈՎՍԻՍ ՓԱՆՈՍԵԱՆ («ՈՒՍՈՒԳԻԵ <u>ՀԱԿՈՂ»)՝ 1911 ՀԵԿՈՒՄԵԲԵՐ 16 - 1917 ՅՈՒՆԻՍ 27. - Հ. ԿԱՐԱՊԵՏ ՏԵՐ ՄԱՏԱ ԿԵՆՆ՝ 1912-1913. - Հ. ԳՐԻԳՈՐԻ ԱՅՏՅԱՆՆ՝ 1916 ՄԱՐՏ 16.</u>
ԱՇԽ. ԵՂ.ԲԱՅՐ	Եղ. ԱԼԵՔՍԻԱՆՈՍ ԳԱԶԼԶԵՆՆ՝ շաբ. ց1912 ՅՈՒՆԻՍ 20. - Եղ. ՅՈՎՀԱԿ ՄԱՐ ՏԻՐՈՍԵԱՆ՝ 1912 ՅՈՒՆԻՍ 20 - 1914.

ԿԱՐԵՒՈՐ ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

1. Աւարտման թուականը մերձաւոր ստուգութեամբ է:

ԺԸ

Հ. ՄԻՄՈՆ ԵՐԵՄԵԱՆ

1916 ՄԱՐՏ 16¹ — 1918 ՄԱՐՏ 18²

ՀԵՍՈՒՉ	Հ. ՅԱԿՈԲ ԹԻՐՈՑԵԱՆ՝ շաբ. ց1916. - Հ. ԱՆԱԽԱ ԳՈՆԵԱՔԵՆՆԱՆ՝ 1916 ՄԱՐՏ 16 - 1925 ՅՈՒՆԻՍ 18 (ցմահ):
ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ	Հ. ՍԱՀԱԿ ՏԵՐ - ՄՈՎՍԻՍԵԱՆ՝ 1916 Ապրիլ 15 - 1918 ՀԵԿՈՒՄԵԲԵՐ.
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ	Հ. ՄԻՄՈՆ ԵՐԵՄԵՆՆԱՆ՝ 1916 ՄԱՐՏ 16 - 1916 Ապրիլ 15. - Հ. ՍԱՀԱԿ ՏԵՐ - ՄՈՎ ՍԻՍԵԱՆ՝ 1916 Ապրիլ 15 - 1917 ՆՈՅԵԼ ՀԵԿՈՒՄԵԲԵՐ. - Հ. ԱՆԱԽԱ ԳՈՆԵԱՔԵՆՆԱՆ («ՏՅԱԿԵ») ՄԵՆՆԱՆ՝ 1916 Ապրիլ 15 - 1917 ՆՈՅԵԼ ՀԵԿՈՒՄԵԲԵՐ. - Հ. ԱՆԱԽԱ ԳՈՆԵԱՔԵՆՆԱՆ («ՏՅԱԿԵ») 1915-1917 ՆՈՅԵԼ ՀԵԿՈՒՄԵԲԵՐ. - ՆՈՅԵԼ («ՀԱՅՈՒԹԱՎԱՓԱԲ»)՝ 1916 ՄԱՐՏ 16 - 1925 ՅՈՒՆԻՍ 18. 1916 ՄԱՐՏ 16 - Հ. ՄՈՎՍԻՍ ՓԱՆՈՍԵԱՆ՝ 1916 ՄԱՐՏ 16. - Հ. ՄՈՎՍԻՍ ՓԱՆՈՍԵԱՆ՝ ԳՐԻԳՈՐԻ ԱՅՏՅԱՆՆ («ՀԱԿՈՂ»)՝ 1917 ՄԱՐՏ 27. - Հ. ՄԱՆՈՒԵԼ ԹԱՅՃԵԱՆ (և «ՀԱԿՈՂ»)՝ 1918 ՀԵԿ ՄԵԲԵՐ 21. - Հ. ՄԱՆՈՒԵԼ ԹԱՅՃԵԱՆ (և «ՀԱԿՈՂ»)՝ 1918 ՀԵԿ ՄԵԲԵՐ 21. - Հ. ԱԼԵՔՍԱՆԴՐ ՏԵԼԵԿԵՆՆԱՆ՝ 1916 ՀԵԿՈՒՄԵԲԵՐ 21 - 1917 ՄԵՎ ՄԵԲԵՐ 16.
ՈՒՍՈՒՑԻՉ	

ԿԱՐԵՒՈՐ ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

1. Այս թուականաւ նշանակուած է նաեւ Հ. Գաբրիէլ Նահապետեան՝ ՄԵԺԱԿՈՐ Ա. Ռ. Վար
ժարանի, որ կը տեւէ մինչեւ 1917 ՆՈՅԵԼ ՀԵԿՈՒՄԵԲԵՐ 5, յորում Հ. Սիմոնի կը տրուի նաեւ այդ պաշտօնը:
2. ՄԵծ պատերազմի ժամանակ իտալիոյ մէկ ճգնաժամային շրջանին, այն է՝ 1917 ՆՈՅԵԼ
Քերին՝ Ա. Ռ. Վարժարանը փոխադրուեցաւ ի Վալէ տի Բուրբէյ, ուր պանդոկի մը մէջ Հ. Սիմոն
վարեց իր տեսչութեան վերջին չորս ամիսները:

ԺԹ

ՏԵՍՈՒՅ

Հ. ՔԵՐՈՎԲԻ ԶՐԱՔԵԱՆ¹

1918 ՄԱՐՏ 18 — 1918 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ

- ՀՈԳԵԽՈՐ ՀԱՅՐ** չ. ԱՆԱՆԻԱ ԳՈՆՏԱՔՋԵԱՆ՝ շար. ց1925 ՅՈՒՂԻՍ 13.
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ չ. ՍԱՀԱԿ ՏԵՐ - ՄՈՎԱԼԻՍՆԱՆ՝ շար. ց1918 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ.
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ չ. ԱՆԱՆԻԱ ԳՈՆՏԱՔՋԵԱՆ («ՀԻՒԱԹԴԱՎԱՓԱԲ»)՝ շար. ց1925 ՅՈՒՂԻՍ 13. - չ. ՍԱՀԱԿ
 «ՏՄՈՒԽ»՝ 1918 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ - 1920.
ՈՒՍՈՒՑԻՉ չ. ՄԱՆՈՒԵԼ ԹԱՇՃԵԱՆ՝ շար. ց1918 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ.

ԿԱՐԵՒԽՈՐ ԾԱԽՆՈԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

1. Հ. Ք. ԶՐԱՔԵԱՆ կը յաջորդէ Հ. Ա. ԵՐԵՄԵԱՆԻ ՎԱԱՀ տի ԲՈՄԲԵՐԻ մէջ՝ իբրեւ տեսուչ
 մեր գաղթական ՎԱՐԺԱՐԱԿԱՆԻՆ՝ մինչեւ վերջնոյս ՎԵՆԿՈՒԿ վերադարձը, որ տեղի կ'ունենայ Սեպտ.
 30-ին:

Ի

ՏԵՍՈՒՅ

Հ. ՎԱՐԴԱՆ ՀԱՅՈՒՆԻ1918 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ — 1920 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ¹

- ՀՈԳԵԽՈՐ ՀԱՅՐ** չ. ԱՆԱՆԻԱ ԳՈՆՏԱՔՋԵԱՆ՝ շար. ց1925 ՅՈՒՂԻՍ 13.
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ չ. ՎՐԹԱՆԻՍ ԽԱՆՊԵԿԵԱՆ՝ 1918 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ - 1920.
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ չ. ԳԱՐԵԳԻՆ ԼԱԶԱՐԵԱՆ՝ 1918 - 1920. - չ. ՍԱՀԱԿ ՏԵՐ ՄՈՎԱԼԻՍՆԱՆ («ՏՄՈՒԽ»)
 ց1920. - չ. ԱՆԱՆԻԱ ԳՈՆՏԱՔՋԵԱՆ («ՀԻՒԱԹԴԱՎԱՓԱԲ»)՝ շար. ց1925 ՅՈՒՂԻՍ 13.
ՈՒՍՈՒՑԻՉ չ. ԱՂԵՔՍԱՆԴՐ ՏԵՂԼԻՆՆԱՆ՝ 1918 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ - 1919 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ 20. - չ. ՓԻ-
 ԼԻՊՈՂՈՍ ԵԱՏԻԿԵԱՐ՝ 1919-1920.

ԿԱՐԵՒԽՈՐ ԾԱԽՆՈԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

1. Կը մեկնի Պոլիս՝ Բերայի մեր Մի. ՎԱՐԺԱՐԱԿԱՆԻ տեսչութեան պաշտօնով:

ԻԱ.

ՏԵՍՈՒՅ

Հ. ՍԻՄՈՆ ԵՐԵՄԵԱՆ

1920 — 1921 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ

- ՀՈԳԵԽՈՐ ՀԱՅՐ** չ. ԱՆԱՆԻԱ ԳՈՆՏԱՔՋԵԱՆ՝ 1920 - 1925.
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ չ. ՍԱՀԱԿ ՏԵՐ - ՄՈՎԱԼԻՍՆԱՆ՝ 1920 - 1921.
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ չ. ԵՂԻՇԵ ՊԱՊԻԿԵԱՆ («ՏՄՈՒԽ») 1920 - 1922 ՍԵՊՏԵՄԲԻՔԻՐ. - չ. ԱՆԱՆԻԱ ԳՈՆ-
 ՏԱՔՋԵԱՆ («ՀԻՒԱԹԴԱՎԱՓԱԲ»)՝ շար. ց1925.
ՈՒՍՈՒՑԻՉ չ. ԹԱԴԵԼՈՍ ԹՈՎՄԱՋԱՆ՝ 1920 - 1921. - չ. ԱԽԵՏԻՔ ԳԱԶԼՁԵԱՆ՝ 1920 - 1921.
 չ. ԳՐԻԳՈՐԻ ԱՅՏՐՆԵԱՆ՝ 1920 - 1921.

ԻԲ**Հ. ԳԱԲՐԻԵԼ ՆԱՀԱՊԵՏԵԱՆ**

1921 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ — 1923

- ՀՈԳԵԽՈՐ ՀԱՅՐ** չ. ԱՆԱՆԻԱ ԳՈՆՏԱՔՋԵԱՆ՝ շար. ց1925 ՅՈՒՂԻՍ 13.
ՓՈԽ-ՏԵՍՈՒՅ չ. ՍԱՀԱԿ ՏԵՐ - ՄՈՎԱԼԻՍՆԱՆ՝ 1921 - 1925 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ 16.
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ չ. ՎՐԹԱՆԻՍ ԽԱՆՊԵԿԵԱՆ՝ 1922 - 1923 ՅՈՒՂԻՍ 28.
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ չ. ԵՂԻՇԵ ՊԱՊԻԿԵԱՆ՝ շար. ց1922 ՍԵՊՏԵՄԲԻՔԻՐ. - չ. ԳԱՐԵԳԻՆ ԼԱԶԱՐԵԱՆ՝ 1922
 ՍԵՊՏԵՄԲԻՔԻՐ - 1923 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ 13. - չ. ԱՆԱՆԻԱ ԳՈՆՏԱՔՋԵԱՆ («ՀԻՒԱԹԴԱ-
 ՎԱՓԱԲ»)՝ շար. ց1925.
ՈՒՍՈՒՑԻՉ չ. ԱՐՄԵՆ ՂԱԶԻԿԵԱՆ՝ 1921 ՓԵՄՊՈՒԱՐ 2 - 1923. - չ. ԿԻՒՐԵԴ ՔԻՊԱՐԵԱՆ՝ 1923
 ՅՈՒՂԻՍ 20. - չ. ԳԵՂՐԴ ՈՍԿԵԱՆ («ՀԱԿՈՂԱՎԱԲԻ») 1922 ՆՈՒԲԻՔԻՐ 1 - 1923 ՕԳՈՒՍՊՈ-
 ՅՈՒՂԻՍ 20.

ԻԳ**Հ. ԹԱԴԵԼՈՍ ԹՈՎՄԱՋԱՆ**

1923 ՅՈՒՂԻՍ 20 — 1929 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ (ԸՆԴՀ. ԺՈՂ.)

- ՀՈԳԵԽՈՐ ՀԱՅՐ** չ. ԱՆԱՆԻԱ ԳՈՆՏԱՔՋԵԱՆ՝ շար. ց1925 ՅՈՒՂԻՍ 13. - չ. ՅՈՎՃԱՆ ԱԿԻՆՐ՝ 1925
 ՅՈՒՂԻՍ - 1929 ՍԵՊՏԵՄԲԻՔԻՐ.
ՓՈԽ-ՏԵՍՈՒՅ չ. ՍԱՀԱԿ ՏԵՐ - ՄՈՎԱԼԻՍՆԱՆ՝ շար. ց1928 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ 16.
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ չ. ԿԻՒՐԵԴ ՔԻՊԱՐԵԱՆ՝ 1923 ՅՈՒՂԻՍ 28 - 1925 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ 16. - չ. ՍՐԱՊԻՈՒ-
 ՈՒԼՈՒՀՈՒԾԵԱՆ՝ 1925 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ 16 - 1928 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ 15. - չ. ԵՂԻՄ ՓԵԶԻ-
 ԿԵԱՆ՝ 1928 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ 15 - 1930 ՍԵՊՏԵՄԲԻՔԻՐ 5.
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ չ. ԳԱՐԵԳԻՆ ԼԱԶԱՐԵԱՆ՝ շար. ց1923 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ 13. - չ. ՍԱՀԱԿ ՏԵՐ - ՄՈՎԱԼ-
 ԻՍՆԱՆ՝ 1923 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ 13 - 1925 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ 16. - չ. ԱՆԱՆԻԱ ԳՈՆՏԱՔՋԵԱՆ
 ՍԵԱՆ՝ 1923 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ 13 - 1925 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ 16. - չ. ԱՆՏՈՆ ՔՆՏՈՅԵԱՆ («ԳՈՐԾԱԿԱԼ, ՏՄՈՒԽ»)
 («ՀԻՒԱԹԴԱՎԱՓԱԲ»)՝ շար. ց1925. - չ. ԱՆՏՈՆ ՔՆՏՈՅԵԱՆ («ԳՈՐԾԱԿԱԼ, ՏՄՈՒԽ»)՝ 1928 ՄԱՅԻՍ
 1925 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ 16 - 1928 ՄԱՅԻՍ 23. - ՆՈՅՅՈ («ԳՈՐԾԱԿԱԼ»)՝ 1928 ՄԱՅԻՍ
 1929 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ 12. - չ. ԳԵՂՐԴ ՈՍԿԵԱՆ («ՀԻՒԱԹԴԱՎԱՓԱԲ», «ՀԱԿՈՂ»)՝ 23 - 1929 ՍԵՊՏԵ-
 ՄԱՋԱՆ 12. - չ. ՄԱՆՈՒԵԼ ԹԱՇՃԵԱՆ («ՏՄՈՒԽ»)՝ 1928 ՄԱՅԻՍ 23 - 1929
 1927 - 1928. - չ. ՄԱՆՈՒԵԼ ԹԱՇՃԵԱՆ («ԳՈՐԾԱԿԱԼ, ՏՄՈՒԽ»)՝ 1929 ՍԵՊՏԵՄԲԻՔԻՐ 12 - 1931
 ՍԵՊՏԵՄԲԻՔԻՐ 12. - ՆՈՅՅՈ («ԳՈՐԾԱԿԱԼ, ՏՄՈՒԽ»)՝ 1929 ՍԵՊՏԵՄԲԻՔԻՐ 12 - 1931
 ՍԵՊՏԵՄԲԻՔԻՐ 13. - չ. ՎԱՀԱՆ ՅՈՎՃԱՆՆԵՍԵԱՆ («ՏՄՈՒԽ» «ՀԱԿՈՂ»)՝ 1923 ՅՈՒՂԻ-
 ՍՈՒԲԻՔԻՐ 13. - չ. ՍԵՆԻ ՖԵԶԻԿԵԱՆ՝ 1927 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ - 1928 ՅՈՒՂԻՍ 15. - ՆՈՅՅՈ,
 1927 - 1929. - չ. ԵՂԻՄ ՓԵԶԻԿԵԱՆ՝ 1927 ՀՈԿՄԵՄԲԻՔԻՐ - 1928 ՅՈՒՂԻՍ 15. - ՆՈՅՅՈ,
 1929 - 1930. - չ. ՎԱՀԱՆ ՅՈՎՃԱՆՆԵՍԵԱՆ՝ 1929-1930.

ԻՊ

ՏԵՍՈՒՅՑ

Հ. ՎԱՐԴԱՆ ՀԱՅՈՒՆԻ¹

1929 ՄԵՊԱՏԵՄԲԵՐ 12 — 1932 ՅՈՒՆԻՍ 13

- ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ** չ. ՔԵՐՈՎԻ ԶՐԱՅԵԱՆ՝ 1929 ՍԵպտեմբեր 16 — 1932 ՅՈՒՆԻՍ 18:
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ չ. ԵՂԻԱ ՓԼՇԻԿԵԱՆ՝ շար. ց1930 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 5. — չ. ՎԱՀԱՆ ՑՈՎՃԱՆՆԵՍԵԱՆ՝ 1930 ՅՈՒՆԻՍ 9 — 1931 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 27. — չ. ՍՏԵՓԱՆ ՖԵՐԱՏԵԱՆ՝ 1931 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 27 — 1932 ՅՈՒՆԻՍ 6.
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ չ. ՄԱՆՈՒԵԼ ԹԱՇՃԵԱՆ՝ շար. ց1931 ՆՈՅԵմԲԵՐ 13. — չ. ԽԱՉԱՏՈՒՐ ՎՐԹԱՆԵՍԵԱՆ («ԳՈՐԾԱԿԱԼ, ՏՅԱԿԵԱ»)՝ 1931 ՆՈՅԵմԲԵՐ 13 — 1933 ՅՈՒՆԻՍ 28. — չ. ՓԻԼԻՊՈՈՍ ԵԱՏԻԿԵԱՐ՝ 1933 ՅՈՒՆԻՍ 28 — 1935 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 30.
ՈՒՍՈՒՑԻՉ չ. ԳՐԻԳՈՐ ՍԱՐԳՍԵԱՆ՝ 1929 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 12 — 1931 Ապրիլ 8. — չ. ԽԱՉԱՏՈՒՐ ՎՐԹԱՆԵՍԵԱՆ՝ 1930-1931. — չ. ԵՂԻԱ ՓԼՇԻԿԵԱՆ՝ 1930 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ — 1935 (ՀՅԴՔ. ԺՈՂ.)։ — չ. ԿԻՒՐԵԴ ՔԻՊԱՐԵԱՆ՝ 1931 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ — 1932 ՅՈՒՆԻՍ.
ԱՇԽ. ԵՂԲԱՅՐ Եղ. ՅՈՎԱԼՔ ՄԱՐՏԻՐՈՍԵԱՆ՝ 1930 ՕԳՈՍՏՈՍ 23 — 1934 Մայիս.

ԿԱՐԵՒՈՐ ԾԱՆՈԹՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

1. Առծաւոր եւս է:

ԻԵ

ՏԵՍՈՒՅՑ

Հ. ՔԵՐՈՎԻ ԶՐԱՄԵԱՆ

1932 ՅՈՒՆԻՍ 18 — 1936 ՕԳՈՍՏՈՍ 16

- ՀՈԳԵՒՈՐ ՀԱՅՐ** չ. ԳԱՐՐԻԿ ՆԱՀԱՊԵՏԵԱՆ՝ 1932 ՅՈՒՆԻՍ 18 — 1935 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 9. — չ. ՏԻՄ ԼԹԵՈՍ ՏԼՐ - ԿԻՒԼԵԱՆ՝ 1936 - Օգոստոս 16.
ՈՒՍՈՒՄՆԱՊԵՏ չ. ԳԼՈՐԳ ՈՍԿԵԱՆ՝ 1932 ՅՈՒՆԻՍ 6 — 1935 Օգոստոս 22. — չ. ՍԱՄՈՒԵԼ ԱՐԱՄԵԱՆ՝ 1935 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 8 — 1936 Օգոստոս 16.
ՄԱՏԱԿԱՐԱՐ չ. ՓԻԼԻՊՈՈՍ ԵԱՏԻԿԵԱՐ՝ 1934 ՅՈՒՆԻՍ 28 — 1935 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 30. — չ. ՀՄԱՑԵԱԿ ԿԵՏԻԿԵԱՆ («ԳՈՐԾԱԿԱԼ, ՏՅԱԿԵԱ»)՝ 1935 ՍԵՊՏԵՄԲԵՐ 30 — 1936 Օգոստոս 16.
ՈՒՍՈՒՑԻՉ չ. ԵՂԻԱ ՓԼՇԻԿԵԱՆ՝ 1930 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ 5 — 1935 Օգոստոս 11.

Հ. Պ. ՏԱՅԵԱՆ

ՎՐԻՊԱԿ. — Եջ 558, «Պատ. Արդ. Փեղարոյ պալատին մէլ» կերնազրին տակ 1836-1873 թուականը պիտի բառայ 1836-1850։

